

Příběhy Ježíše Krista

biblický komiks

Příběhy Ježíše Krista

1

Ježíšův křest

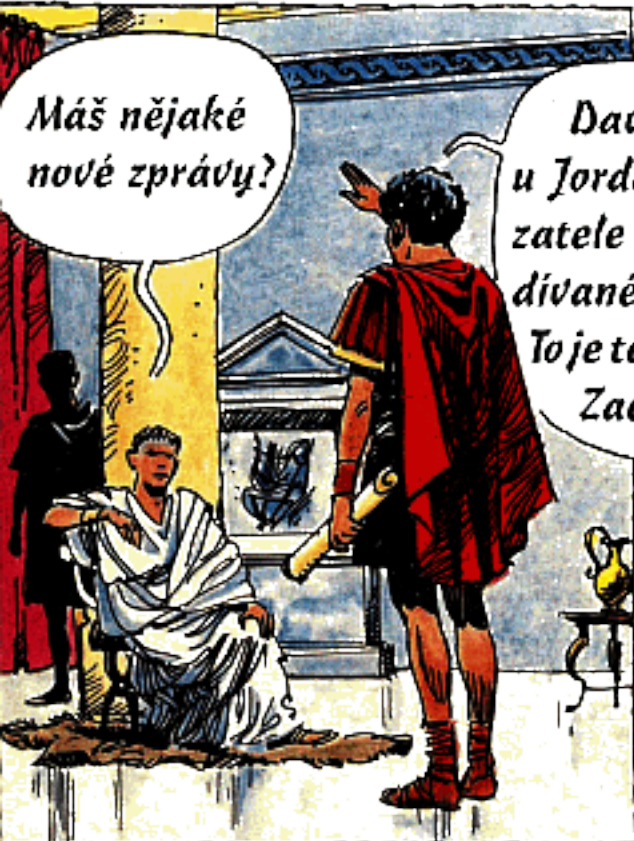

Kresby: Noël Gloesner
Scénář: Pierre Pere
Thivollier

Biblický komiks z roku 1986,
kreslený pro francouzského
vydavatele Éditions du Bosquet.

České texty: Pavel Mošner
Podle ekumenického překladu Bible.

Okolo 30. roku
v Jeruzalémě
v paláci římského
místodržitele Piláta...

Máš nějaké
nové zprávy?

Dáv lidí
u Jordánu. U ka-
zatele Jana prez-
dívaného "Křtitel".
To je ten syn kněze
Zachariáše.

...potápí lidi do řeky, je to
prý křest. A říká, že brzo přij-
de osvoboditel - Mesiáš.

Hmm...,
tak tedy
OSVOBODITEL !

A císař jim to ještě toleruje! Prý jsem neměl
nechat vyzdobit jejich chrám sochami římských bohů!
Když jsem s vojskem vpochodoval do Jeruzaléma
- jako jejich vládce, mohli se vzteky udusit...

Takových osvoboditelů už
tady bylo. Jdi a zkontroluj
připravenost vojáků!

Co Žid, to
problém!

A hned si stěžovali u císaře!
Prý zneuctění jejich svatého města!
Znesvěcení chrámu! Rouhání jejich
bohu...

...a Tiberius?
Prý opatrně a diplo-
maticky!

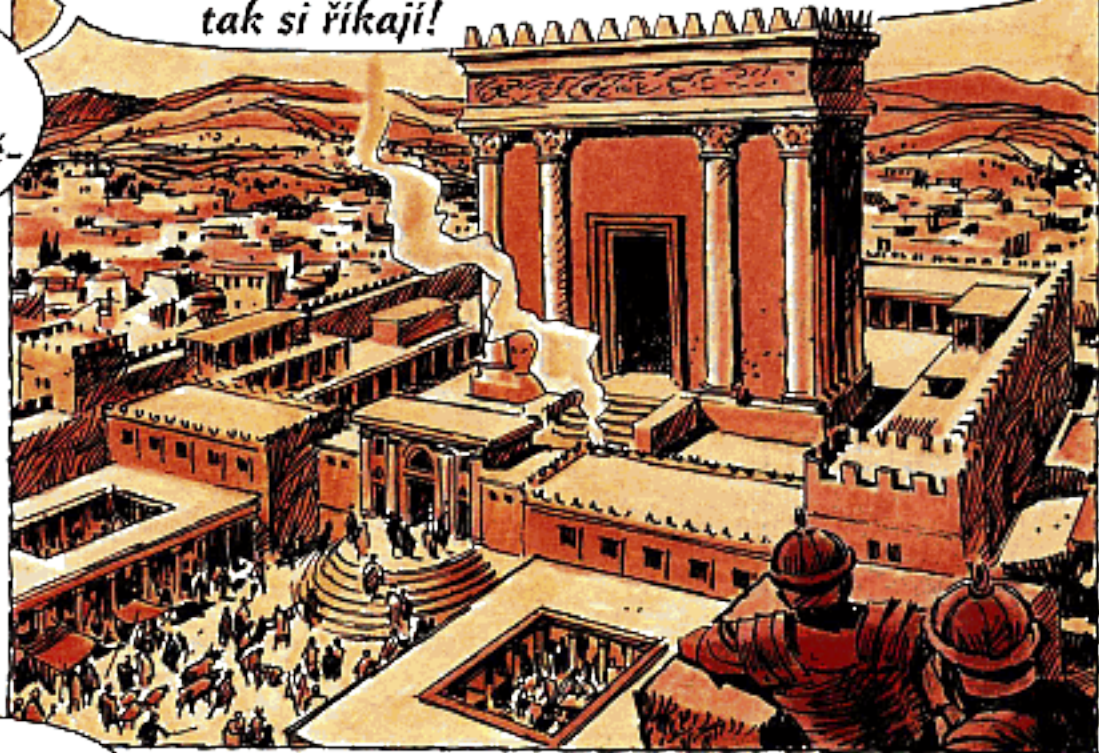

Je to problematický
národ! A já musím být
guvernérem zrovna
TADY!

Oni jako jediní nemusí uctívat římské bohy, pra-
covat v sobotu a kdo ví, co ještě! "Vyvolený národ",
tak si říkají!

Budeš je muset
zkrotit a přitom s nimi
jednat jako v rukavič-
kách.

Dám to místo
sledovat. Pevnost
Antonia se pro to
skvěle hodí.

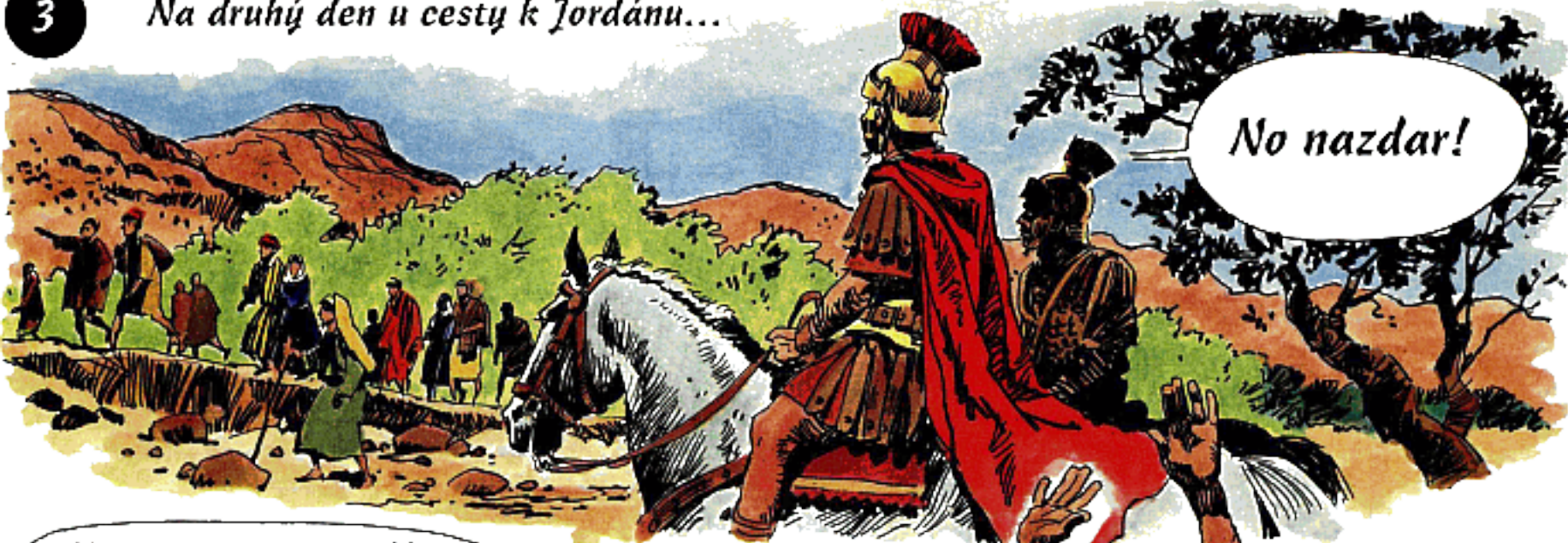
Okamžitě pošli
k Jordánu oddíl, ať
ve dne v noci vše
sleduje a hlásí!

Rozkaz!
Sám jej povedu.

Je to ale divné,
ani židovští kněží
nevědí,
co je ten Křtitel
zač.

A ten jejich
chrám? Kdo není
Židem, nesmí tam!
O svátcích se tam
nahrnou tisíce. Jak
se v tom má udržet
pořádek, to císaře
nezajímá.

Mesiáš už přišel!
A brzy jej uvidíte.

Boží soud
se blíží. Rozdělí
lidi na dobré a zlé.
Jako zrno se oddě-
luje od plev.

Zrno patří
do stodoly.
Ale plevel
do ohně!

Co? Přichází Mesiáš?
To ale znamená ...
... Ano!

Budeme zase svobodní.

Jan je drsnej chlap,
všichni jdou za ním.

Žije v přísném odříkání jako
proroci z dávných dob. Říká se,
že nosí jen tu velbloudí kůži.

A představ si, co jí:
Sušené kobylky a
med divých včel!

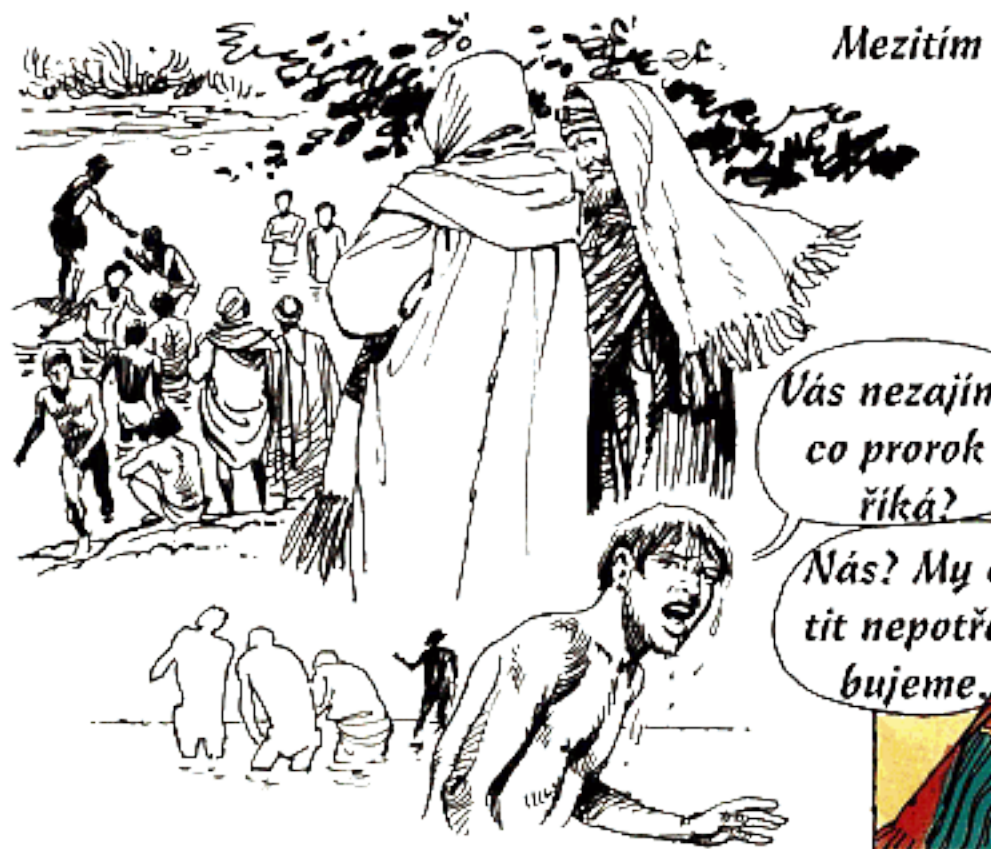

Jak se při-
pravit na příchod
Mesiáše? Jak vy-
rovnat svou cestu
???

Lukáš 3:1-2 V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje, Trachonitidy, Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti.

Matouš 3:1-3 Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v Judské poušti: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně.'

Vás nezajímá, co prorok říká?
Nás? My obrátit nepotřebujeme.

Já ne!
Já nejsem dost dobrý, abych mu mohl zavázat boty.

Jak to,
že křtíš?

Křtím
jen vodou

Ten, co
přijde po mně,
na to vezme
ohně!

Dej
si pozor, ty
národe z hada.
Neříkejte:

Jsme rod
Abrahama!

Strom se pozná
po ovoci. A Bůh mů-
že probudit Abraha-
movy potomky
i z těchto šutrů.

Matouš 3:5-11 Tehdy k Janovi přicházel celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít.

Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm."

V tom okamžiku nějaký muž přichází k Janovi...

Ježíš, syn tesaře z Nazareta...

Jan 1:29-33 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa. To je ten, o němž jsem řekl: 'Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já.' Já jsem nevěděl, kdo to je, ale Bůh mi řekl: 'Na koho spatříš sestupovat Ducha, to je ten, který křtí Duchem svatým.'"

Matouš 3:16-17 Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: "Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil."

Ježíšovo narození

7

...byl? Nazývali ho synem Josefa, tesaře z Nazareta. Ježíšova matka se jmenovala Marie a Jan zvaný Křtitel byl jeho bratranec. Narodil se za vlády Heroda Velikého. Jeho narození se však událo podivuhodným způsobem:

Marie byla Josefovou snoubenkou. Když zjistil, že otěhotněla, vyděsil se, protože spolu ještě nespali... Proč? Co se jen mohlo stát?!

Jednou v sobotu v domě Mariiných rodičů...

V synagoze říkali, že Mesiáš přijde brzy.

Marie, skoč pro olej. Nemám ani na vaření ani do lampy.

Lukáš 1:26-37 Když byla Alžběta, matka Jana, zvaného později Křtitel, v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do Galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k dívce zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: "Buď zdráva, milosti zahrnutá, Pán s tebou." Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.

Anděl jí řekl:

"Hle, počneš a porодиš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Navěky bude kralovat na rodem Jákobovým a jeho království nebude konce."

Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?" Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní... u Boha není nic nemožného."

Slyšeli jste dnešní čtení ze svitku proroka Daniele? To o příchodu Mesiáše... věřím, že se toho dočkáme.

I já věřím.

Znenadání...

Je tu někdo? Ozvi se! Kdo se tu schovává? Co chceš?

Neboj se, Marie!

Boží milost je s tebou. Počneš a porодиš syna a dáš mu jméno Ježíš.

To nechápu...

"To se nedá pochopit rozumem, tomu se dá pouze uvěřit. Moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Věř, tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná."

Tak to je něco!

Za pár dní ...

Ráda bych navštívila tetu Alžbětu, mami. Můžu?

Nevím sice proč, ale když ti na tom tak záleží...

Určitě ji tvá návštěva potěší. I starý Zachariáš tě moc rád uvidí. Ale je to daleko...

...a v horách. Cesta je dost nebezpečná. Musíš se přidat k nějaké karavaně.

Za nějaký čas ...

Přes Nazaret jich projde dost. Domluvím to.

Já se nebojím. Bůh mě jistě ochrání.

Bůh si mě vybral. Proč zrovna mě? Copak jsem nějak mimořádná? Copak nejsou lepší ženy? Snad mi Alžběta poradí.

Dál už musíš sama. Touto cestou dojdeš do AinKarim a odtamtud už je to jen kousek.

Díky za všechno. Bůh tě opatruj.

Alžběto, Alžběto!
Š á á l ó ó m!

Marie!
Jsi to ty?!

To je divný... Dítě se
zrovna teď poprvé pohnulo.
Co mi tím Pán chce říct?

Tebe bych
nečekala.

Alžběto,
Alžbětinko moje,
tak ráda tě
vidím.

Jen ty můžeš pochopit, co
se mi stalo. Nikdo jiný.

Co tě
přivádí?

Překva-
pená, co? Stej-
ně tak jako já

Dobře
mě poslouchej
Marie.

I ty se
podivíš.

Když
jsem uslyšela
tvůj pozdrav,
pohnulo se mé
dítě! A já teď
vím, že ti mám ně-
co moc důležitého
říct.

Jsi nejšťastnější ze všech žen. Ty jsi uvěřila slovům Pána.

Jsem tak šťastná. Duše má velebí Pána a můj duch jáse v Bohu živém, mém Spasiteli, že se ke mně sklonil a učinil se mnou tak veliké věci!

Zachariáš slově anděla neuvěřil.

Zachariáš! Co říká? Nic není slyšet? Je němý?

Kdyby mohl, jistě by ti to chtěl říct sám. Jsi jeho květinka. Uždyť víš.

Povím to za něj.

Dobře poslouchej: Víš, že jsme nemohli mít děti..

Hospodine, svatý Bože Izraele, zjev svou vůli a ukaž, kdo z nás může vstoupit do tvé svatyně.

Zachariáš! Díky, Bože, z 300 kněží, jsem to já! To je velký den!

Lukáš 1:46-53 Maria řekla: Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Sváté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, hladově nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou."

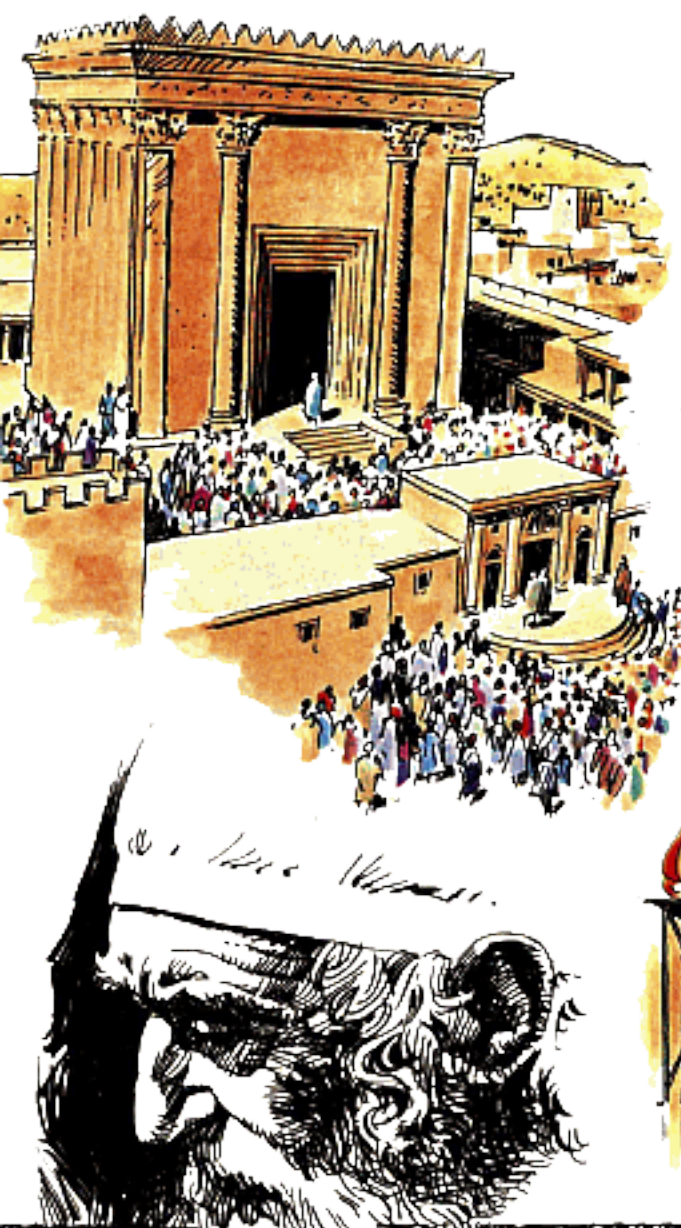
bohaté poslal pryč s prázdnou."

Anděl Gabriel Zachariášovi pověděl, že budeme mít syna a že má dostat jméno Jan.

"Jeho úkolem bude připravit cestu Mesiášovi."

Ty víš, co mě trápí, ty znáš mou prosbu.

Ano, slyším, co říkáš. Ale vzdýt jsme, já i moje žena, už staří.

A anděl na to, že stojí před Bohem, který ho kvůli tomu poslal

A protože neuvěřil jeho slovům, oněměl. Nepromluví až do dne, kdy se to stane.

Zachariáš!

Co se stalo?
Tak mluv!

Něco nám
ukazuje...

Měl vidění!

A úplně
z toho oně-
měl.

Toto mi učinil
Pán; sklonil se
ke mně.

Rozsvítit
přede mnou
své světlo. Če-
kám dítě!

Lukáš 1:56-59 Maria zůstala s Alžbětou asi tři měsíce a pak se vrátila domů. Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina, narodil se jí syn. A když uslyšeli její sousedé a příbuzní, že jí Pán prokázal tak veliké milosrdenství, radovali se spolu s ní.

Osmého dne se sešli k obřizce dítěte a chtěli mu dát jméno po otci: Zachariáš

Hotovo

Zachariáš
je vznešené jmé-
no, hodí se.

Ne! Bude
JAN

Cože, JAN?

Nikdo z tvého
příbuzenstva není
Jan!

Lukáš 1:13-16 Anděl řekl: "Neboj se, Zachariáš, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození."

Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít. Už od mateřského klína bude napl-

něn Duchem svatým. A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu.

A co na to otec?

Zachariáš, jaké má mít jméno?

Napiš jeho jméno.

Jan!

Píše, že Jan.

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, navštívil svůj lid

A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího

Mluví! Slyšíte, on už zase mluví!

Kým asi toto dítě bude?

Lukáš 1:67-78 Jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky promluvil: "Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna..."

"..a ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů."

Jan rostl a sílil na duchu. Až do dne, kdy vystoupil před Izrael, žil na poušti.

Marie se po třech měsících vrátila do Nazareta...

Zdá se mi to, nezdá se mi to, ...snad není těhotná?

Josefe, musíš mi věřit, čekám dítě s Bohem.

Zjevil se mi anděl a řekl, že dítě, které se mi narodí, bude Božím synem.

A tomu mám věřit?

To snad nemůžeš myslit vážně

...ale jsme zasnoubeni a těhotenství se utajit nedá. Zkusím zasnoubení tajně zrušit, aby z toho neměla ostudu.

Každopádně nejsem otcem dítěte. Nemohu si ji vzít...

Mt 1:18-23 Narození Ježíšovo se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů." To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', to jest přeloženo: 'Bůh s námi'.

Jednoho dne, když se Josef probudil...

To byl teda sen!

Tak živý sen nepamatuju.

Marie povídala o andělovi. A mně se o něm zdálo taky.

Mám si ji vzít?

Znám ji od malička. Vím, že by nelhala

Vlastně se mi zdálo to samé, co mi ona řekla... z Ducha?

Z Ducha svatého... Mám mu dát jméno Ježíš.

Immanuel ?!

To přece znamená: "Bůh s námi"! Jdu zařadit svatbu.

A zanedlouho se slavila svatba...

Rád bych, kdybys nyní se mnou zůstala několik chvil v soukromí

Hodně štěstí Mazal tov!

Matouš 1:24-25 Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. Ale nežili spolu, dokud neprodila syna, a dal mu jméno Ježíš.

Narodil se, když vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.

O několik měsíců později...

Z rozkazu císaře Augusta se všem obyvatelům římské říše nařizuje, aby se každý dostavil do svého rodného města ke sčítání lidu.

To nám přijde draho. To je kvůli daním.

Možná chtějí zjistit počet bojových mužů.

Můj rod je Davidův, to budu muset až do Betléma.

Ale co Marie, vždyť ona musí se mnou.

Po několika dnech...

Betlém!

Tolik lidí jsem nečekala.

Příbuzní, sami příbuzní. Všichni z rodu Davidova!

Na místě soupisu...

Netlačte se! Pozor, vy tam s tím oslem. Postavte se sem do řady.

Pění se ve mně všechna krev, Joši, nejraději bych jim nic neřek.

Jen klid, brzy je vyženeme.

Slyšel jsem, že se objevila nějaká nová hvězda.

"Ujde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele"... znám to pro-roctví.

Luk2:4-6 Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina.

Bůh vám žehnej!

Josefe, jsi to ty?

Toto je má manželka Marie. Brzy bude rodit. Máte někde volno?

Sám vidíš, že dům je plný.

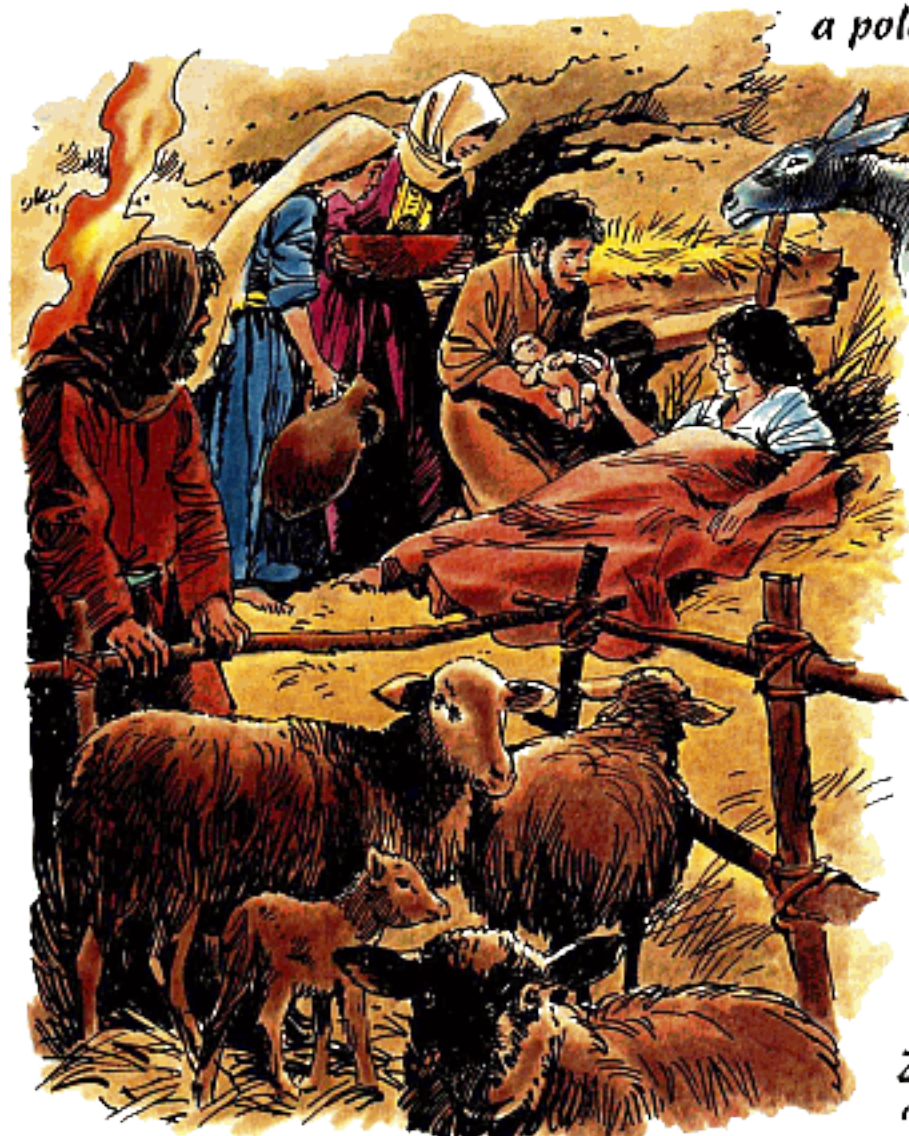

Mám nápad. Ve stáji, kousek za domem, tam je teplo, mezi dobytkem.

Aspoň tam budeme mít soukromí.

Té noci Marie porodila svého prvorozeného syna. Zavinula jej do plenek a položila do jeslí...

Lukáš 2:8-12 V té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí."

která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí."

Mezitím v okolí
Betléma...

Anděl!
Viděli jsme anděla!
A ne jednoho, celé
zástupy andělů!

**Spa-
sitel!**

Pojďme až do Betléma
a podívejme se na to, co se
tam stalo, jak nám Pán
oznámil.

18

Kristus, náš
slíbený
Mesiáš!

Pojďte taky!
Všichni. To musíte vi-
dět i vy. Andělé nelžou,
opravdu se narodil

Viděli jsme
zástupy
andělů

Lukáš 2:21 Když uplynulo osm dní a nastal
čas k obřizce, dali mu jméno Ježíš, které do-
stal od anděla dříve, než jej matka počala...

Jaké mu dáš
jméno, Josefe?

Je-
žíš!

Ježíš, jako Jozue,
to znamená vysvo-
boditel.

Lukáš 2:13-20
A hned tu bylo s andělem
množství nebeských zástupů a chválili
Boha: "Sláva na výsosti Bohu a na zemi
pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení."

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si
pastýři: "Pojďme až do Betléma a podívejme se
na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil."

Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to dětát-
ko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli,
co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to
slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli.

Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili
oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když už jsme zůstali tak blízko Jeruzaléma, mohli bychom...

...do chrámu. Vždyť je prvorozený a zaslibený.

Moc ráda!

Beránek k obětování.

Pro nás je moc drahý. Koupím ale ty dvě hrdličky.

Lukáš 2:25-26 V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním.

Jemu bylo Duchem

svatým předpověděno, že neužije smrti, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše...

Simeone! Zrovna tebe bych tu nečekala

Anno! Rád tě vidím. Mám nějaké tušení, že tu mám být.

Kdo je ten stařec ???

Tvrdí, že neumře, dokud neuvidí Spasitele.

Jmenuje se Ježíš! Něco se se ve mně děje.

Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, mé oči viděly tvé spasení.

Lukáš 2:33-38 Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: "Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat. Tvou vlastní duši pronikne meč, aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí."

Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma.

Požehnej vám Hospo-
din!

Toto dítě bude světlem
pohanům, slávou pro svůj
lid Izrael.

Matouš 1:1-10 Listina rodu Ježíše Krista, syna Davi-
dova, syna Abrahama. Abraham měl syna Izáka,
Izák Jákoba, Jákob Judu a jeho bratry, Juda Farese
a Záru z Támary, Fares měl syna Chesróma, Chesróm
Arama. Aram měl syna Aminadaba, Aminadab Na-
sona, Naason Salmóna, Salmón měl syna Boaze z Ra-
chaby, Boaz Obéda z Rút, Obéd Isaje, Isaj Davida krále.

David měl syna Šalomouna z ženy
Uriášovy, Šalomoun Roboáma,
Roboám Abiu, Abia Asafa,

Asaf Jóšafata, Jóšafat
Jórama, Jóram Uziáše.
Uziáš měl syna Jótama,
Jótam Achaza, Achaz
Ezechiáše, Ezechiáš
Manase, Manase
měl syna Amose,
Amos Joziáše...

Když se narodil Ježíš v Judském
Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili
v Jeruzalémě...

Kde je
ten právě
narození
král Židů?

Viděli jsme jeho
hvězdu při východu
slunce.

To bude
asi nějaký
omyl.

Přišli jsme se
mu poklonit!

Musím
informovat
krále

21 Něžáci astrologové z východu hledají narozeného krále Židů

Mluví o hvězdě na východě, která je jeho znamením

Cože!?!
Nový král?

Ať
přijdou znalci
Písma a vele-
kneží.

Kde se má narodit
Mesiáš, o kterém se
píše ve vašem
zákoně?

Nesmím
je vylekat.
Potřebuji víc
informací

V zemi judské!

V Betlémě!

Tak je psáno
u proroka: "Z tebe
vyjde vévoda, který
bude pastýřem
mého lidu"

Uvedte
ty hvězdáře.

Tak vy hledáte
dítě, které se má
stát králem?

Viděli
jsme jeho
hvězdu.

Matouš 1:11-17 ... Joziáš Jechoniáše a jeho bratry za babylónského zajetí. Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel Zorobabela, Zorobabel Abiuda, Abiud Eljakima, Eljakim Azóra, Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda, Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba, Jákob pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš řečený Kristus. Všech pokolení od Abrahama do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po babylónské zajetí čtrnáct a od babylónského zajetí až po Krista čtrnáct.

Povězte mi přesně, kdy se hvězda ukázala

Před sedmi měsíci.

Jděte do Betléme a pátrejte důkladně po tom dítěti. Jakmile je naleznete, oznamte mi to, abych se mu i já mohl poklonit.

Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou...

Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli při východu slunce, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.

Zlato

Kadidlo

Mirha
Královské dary tomuto králi.

Druhý den za úsvitu...

Zdálo se mi, že se nemáme vracet ke králi Herodovi.

Do své země se vrátíme velmi nenápadně.

Herodes dá po dítěti pátrat.

Nikomu neříkej, že jsme dítě našli, a dej si pozor.

Už by tu dávno
měli být zpátky...

Dobrá, tak to tedy

vyřeším
po svém

!hned vezmeš oddíl vojáků
a necháš zabít v Betlémě a okolí
všechny chlapce do 2 let věku!

Marie, vstávej
ukázal se mi
ve snu anděl.

Musíme utéct do Egypta

Mt 2:19-23

Když Herodes

umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi v Egyptě a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život." On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se v městě zvaném Nazaret.

Matouš 2:16-18

Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítil se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: 'Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utešit, protože jich není.'

Lukáš 2:40-52 Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním. Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě a jeho rodiče to nevěděli... Po třech dnech jej našli v chrámu, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědi. Když ho rodiče spatřili, užasli... on jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" ... A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem... Když mu bylo asi třicet let, vystoupil veřejně.

Povolání učedníků a svatba v Káni Galilejské

Natanaeli! Našli jsme ho, Ježíše z Nazareta!

O kom to mluvíš, Filipe?

Psal o něm Mojžíš a proroci

ale... z Nazareta?

To ne, z Nazareta ne. Co z Nazareta může být dobrého?!

Neříkej, že...

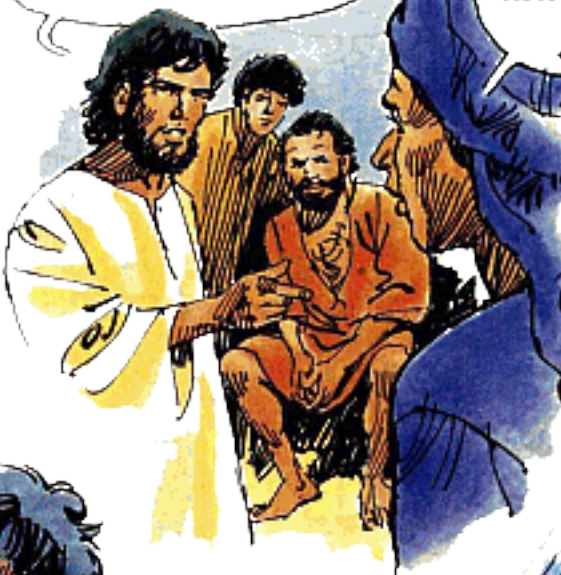
Přesvědč se sám!

To jsem na něj vážně zvědavý.

Pravý Izraelita, v němž není lsti.

Odkud mne znáš ???

Dříve, než tě Filip zavolał, viděl jsem tě pod fíkem.

Rabi, ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele !!!

Co? Už věříš?

Ty věříš jen proto, že jsem ti řekl: 'Viděl jsem tě pod fíkem?'

Uvidíš daleko větší věci.

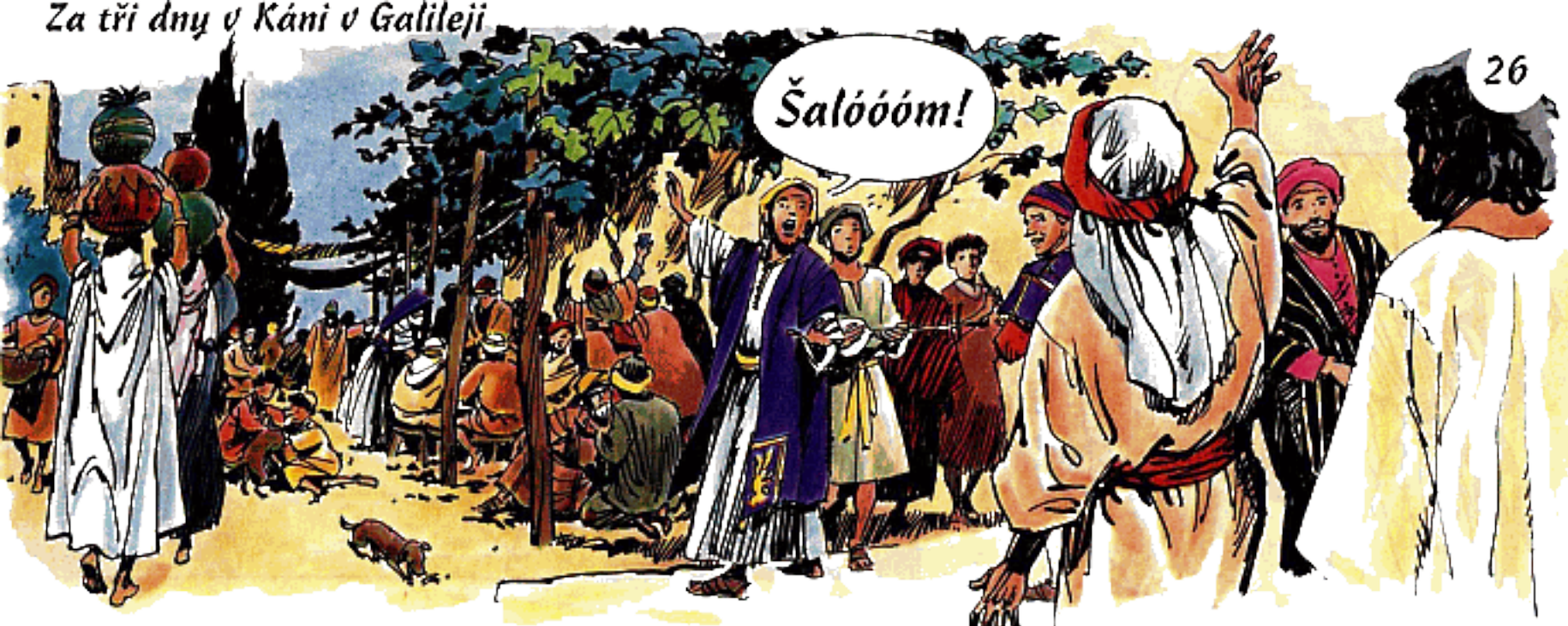
Uvidíš otevřené nebe!

A řekl nám: "Amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka"

Lukáš 4:16-22 Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagogy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: 'Duch Hospodinův je nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.' Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli."

Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: "Což to není syn Josefův?"

Manželství se v Izraeli uzavíralo nadvakrát - ve dvou časových obdobích, a to: 1) zasnoubením (kiddushin), 2) svatbou (nissuin). Zasnoubení nebylo jen příslibem budoucího manželství. Z právního hlediska už znamenalo uzavření manželství. Od tohoto okamžiku byla žena považována za manželku a muž byl nazýván manželem, i když žena po slavnosti zasnoubení zůstávala ještě přibližně rok u rodičů a teprve potom se odstěhovala k manželovi a začali žít manželský život.

Svatba spočívala ve slavnostním uvedení nevěsty do domu ženicha. Svatební slavnost měla rodinný charakter a odehrávala se v soukromí, nikoli v synagoze. Obřady a požehnání vedl otec a souhlas nevěsty a ženicha se mlčky předpokládal.

Synu, jsem ráda, žeš přišel!

Ale musím ti něco prozradit. Už nemají víno. Nečekali tolik hostů.

Co to ode mne žádáš? Ještě nepřišla má hodina.

Poslední!!!

Došlo víno!

Je zde můj syn, Ježíš.

Udělejte cokoli, co vám nařídí.

Naplňte ty nádoby čistou vodou!

Poslední dva džbány.

Samotnému svatebnímu obřadu předcházelo dohodnutí svatebních podmínek (hebr. *tnajim*), půst snoubenců, návštěva rituální lázně (hebr. *mikve*) a podpis svatební smlouvy (hebr. *ketuba*). *Ketuba* byla aramejsky psaná listina, která stanovila práva a závazky manželů. Obsahovala především příslib manžela, že se ke své ženě bude chovat s úctou a nikdy ji nenechá bez prostředků. Smlouva rovněž zabezpečila hmotné zajištění ženy pro případ ovdovění či rozvodu. Potom se vystřídali ženichem vybraní muži vyslovením sedmi požehnání nad pohárem vína. Na závěr bylo zvykem rozslápnout sklenici, aby se připomnělo zboření chrámu v Jeruzalémě a skutečnost, že prožívané štěstí kalí tento smutek. Poté, co novomanželé strávili první společné chvíle sami v uzavřené místnosti, se opět připojili ke svatebním hostům a následovala hostina, předávání darů a svatební veselí, které bylo provázené tancem a hudbou.

Ted' z nich naber a dones správci hostiny.

Tuším průšvih, bude mě mít za blázna.

Jen to hezky udělej, viš co říkala jeho matka.

Máš to prý ochutnat.

Odkud je to víno? Nevěděl jsem o něm. Je vynikající!

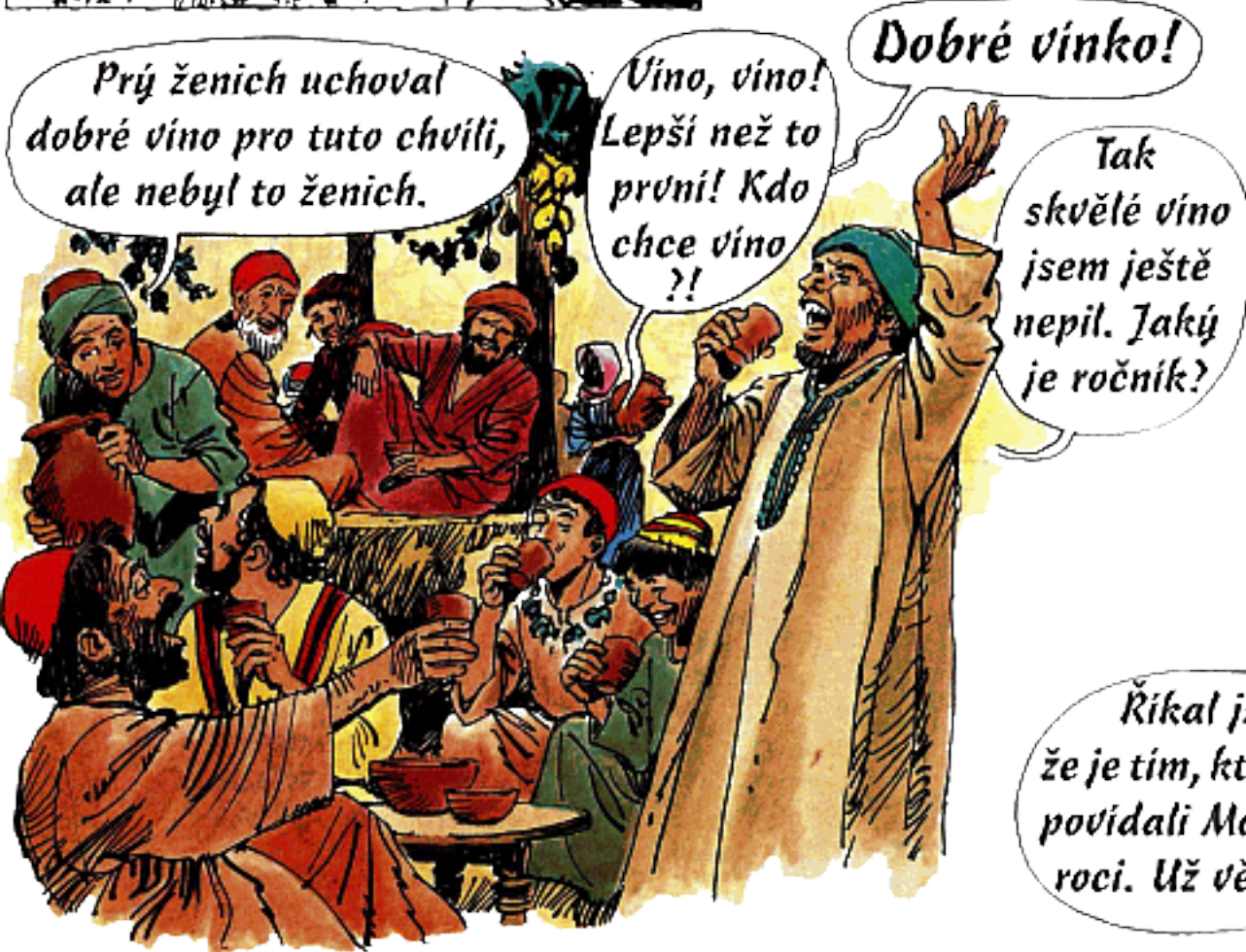
Je ho 6 plných nádob.

Ženichu, musím s tebou mluvit. Proč jsi tak dobré víno nedal jako první?

Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napiji, víno horší.

Prý ženich uchoval dobré víno pro tuto chvíli, ale nebyl to ženich.

Vino, vino! Lepší než to první! Kdo chce víno ??

Dobré vínko!

Tak skvělé víno jsem ještě nepil. Jaký je ročník?

Byl to ten váš Ježíš, kdo vytáhl ženicha z bryndy, když víno došlo. To, co pijete, byla voda.

Říkal jsem to... že je tím, kterého předpovídali Mojžíš a proroci. Už věříš?

Svatební veselí trvalo sedm dní a nocí. Zvyklostí bývalo ženichovo kázání na různá témata z Bible a Talmudu, za které dostal od přítomných dar. Dary nevěstě se většinou předaly už před svatbou. Během tanců bývali oba novomanželé vyzvednuti na židlich nad hlavy ostatních a tak připodobňováni ke králi a královně.

Zavolání rybářů

29

Všechno hotovo! V noci můžeme vyplout.

Jakub je můj bratr. Náš otec Zebedeus je tam.

Když šel Ježíš podél Galilejského jezera, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, byli rybáři.

Jsem rád, že mými přáteli jsou zrovna rybáři.

Já už mám taky všechno připravené.

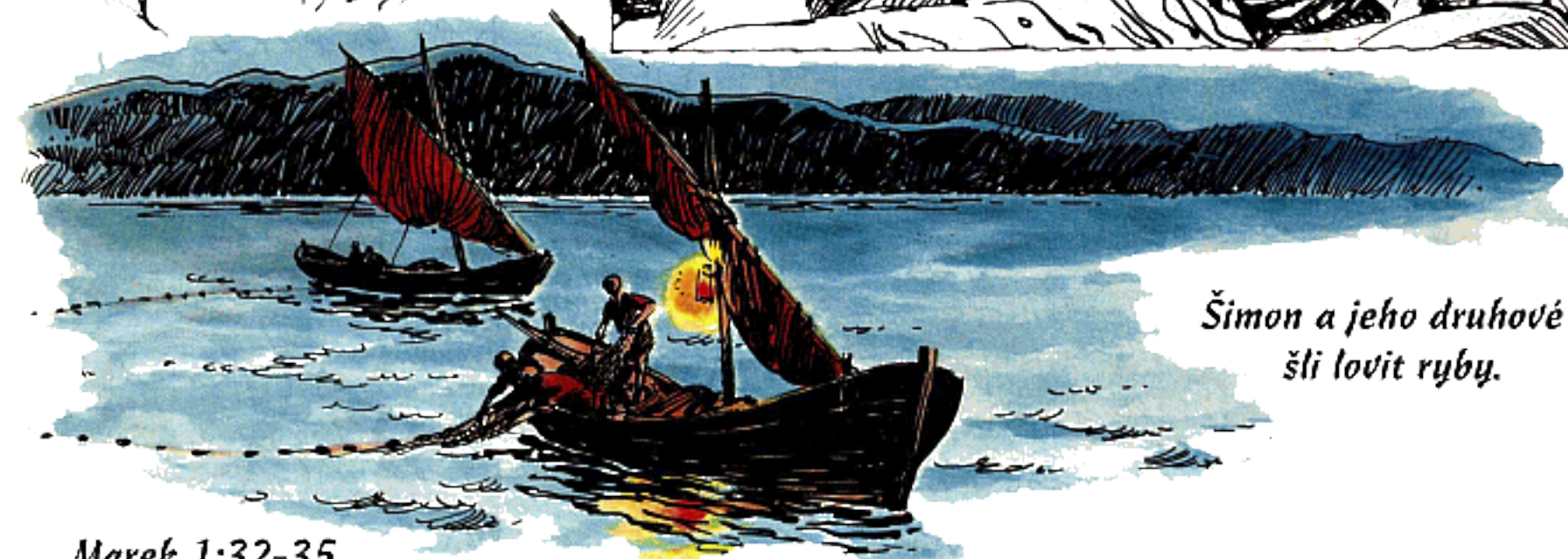
Ježíši, pojd' k nám domů. Za chvíli bude tma. U nás můžeš přespat.

Díky, Petře, jsi správněj chlap! Pomůžu tvé tchýni.

Je mi lépe. Jakoby horečka zmizela. Mohu hned vstát.

Šimon a jeho druhové šli lovit ryby.

Marek 1:32-35

Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k Ježíšovi všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.

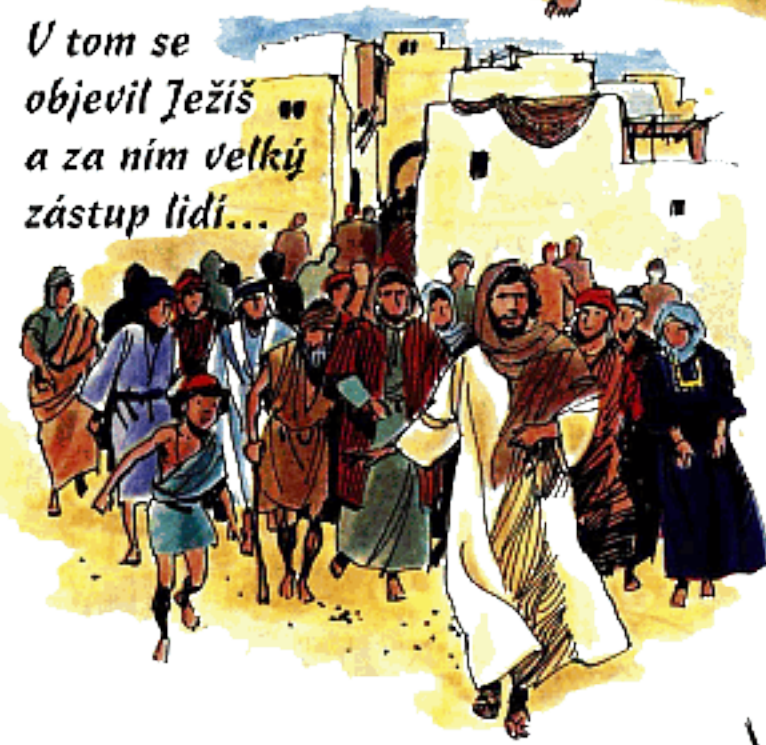

Kde máte ryby?
Tržiště brzy
otvírá.

Celou noc jsme se dřeli
jako blázni a nic. Ani ryba.
Vůbec nic, divně!

V tom se
objevil Ježíš
a za ním velký
zástup lidí...

Petře, lidé mě našli. Mnoho z nich
v noci uzdravil a teď bych jim chtěl něco
říct. Zavez mě kousek od břehu.

...nespatří
Boží království
přicházející
v moci.

...Boží království je plné síly. Jak
kvasinky v těstě. Nejsou vidět,
ale těsto díky nim roste a roste...

Amen, pravím
vám, že někteří
z těch, co tu stojí,
neokusí smrti,
dokud..

Tak působí i ve vašem životě.
Všichni jste povolání. Ale něco
se ve vašem životě musí změnit.
Něco se musí doslova znovu na-
rodit. Jako
dítě!

Lukáš 8:5-8 Řekl jim také toto podobesntví: "Vyšel rozsévač rozsít zrna. Když rozsival, padlo některé zrna podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je. A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek." To řekl a zvolal: "Kdo má uši k slyšení, slyš!"

vzkličí a vyrostou a v jiných uschne a užitek nepřinese. Záleží

na člověku, jak slyší a jak jedná!

Udělej, Petře, co ti říkám!

Nic jsme nechytily. Není čas k lovu. Zkusíme to příští noc.

Zajed' na hlubinu a spustte síť. Teď je čas lovit ryby!

Rabi, namáhali jsme se celou noc.

Věř mi!

Mistře, na tvé slovo spustím...

Hééj Síť!

Plachtu nahoru, vyplouváme!

To je hustý! Takový úlovek nepamatuju.

Honem sem, chlapi! Nebo roztrheme síť!

Lukáš 5:9-10

Všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Simonovými druhy.

Dost! Přestaňte tahat, loď je plná. Víc se do ní nevejde!

To je úlovek! Takhle se má lovit. To je hned jiná práce!

Odejdi ode mne, Pane...

...vždyť já jsem hříšný člověk!

Neboj se, Šimone, od této chvíle budeš lovit lidi.

Pojďte se mnou a udělám z vás rybáře lidí.

Marek 1:20-22

A tak je Ježiš zavolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.

Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil. I žasli nad jeho učením, neboť učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.

Uzdravování & zavlání Matouše

33

Zvěst o Ježíši se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí...

Pane, ať se otevřou naše oči!

Co chcete, abych pro vás udělal?

Já můžu chodit!

Vidím... já zase vidím !!!

Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat; ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam'! Království Boží už je mezi vámi!

Snad to není další Theudas, ten taky tvrdil, že je Vyvolený

Nebo ten týpek Judas Galilejský, co povstal při sčítání lidu.

Já mu věřím. Nikdo nemůže činit taková znamení, která činí on, není-li Bůh s ním.

Stůjte, slyším zvonek. Malomocný!

Matouš 4:23-25

Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené různými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je. A velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.

Ne, abys o tom někomu říkal!
Ale jdi, ukaž se knězi...

...a obětuj dar, který Mojžíš přikázal - jim na svědectví.

Lukáš 5:15-16 Zvěst o něm se šířila stále víc a scházely se k němu celé zástupy, aby ho slyšely a byly uzdravovány ze svých nemocí. On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.

Ježíš navštěvoval hříšníky
a jedl s nimi.

Lékaře nepotřebují
zdraví, ale nemocní.

Bacha, venku jsou
dva farizeové a špehují
nás..spíš tebe.

Hanba! Vidiš, říkal
jsem ti to. Jí
s nimi !!!

Milosrdenství chci, a ne obět'.
Nepřišel jsem pozvat spravedlivé,
ale hříšníky.

Jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona,
kteří se sešli ze všech galilejských a judských vesnic
i z Jeruzaléma.

Pojďme rychle,
ať se k němu
dostaneme

Jsem zvě-
dav, co ještě
poruší.

Lidé zatarasili
vchod. Asi se tam
nedostaneme

Nenechá-
vejte mě tu
samotného...
...Kamarádi,
kde jste?!

Lukáš 5:17-18 Moc Páně byla s ním, aby
uzdravoval. A hle, muži nesli na nosítkách
člověka, který byl ochrnutý a snažili se ho
vnést dovnitř a položit před něj.

Ploché střechy chudších domů byly jednoduše pokryté rákosovými rohožemi a udusanou hlinou

Tam se nedostanem.. A co střechou? Provaz!!

Pozor, tam dole. Hlavy na stranu!

Znám ho. Je úplně ochrnutý. Byl jsem tehdy u toho, když se mu to stalo.

Zbláznili jste se?!

Máš odvážné kamarády, příteli. Plně víry. Proto se ti odpouštějí tvé hříchy.

V Ježíšově době se věřilo, že za každou nemocí i za každým úrazem stojí nějaký hřích. Něco, čím se člověk provinil proti Bohu. Proto nemoc a hřích spolu úzce souvisely. Když Ježíš říká ochrnutému: "Odpouštějí se ti hříchy", znamená to, že chce vyřešit nejprve příčinu jeho trápení a pak teprve trápení samotné.

37
Co si to
tam ti dva
špitají?

Ježíš s ním
probírá jeho
hříchy a víru
jeho přátel.

Kdo je ten
člověk, že tak
rouhavě
mluví?

Kdo může od-
pustit hříchy?
Ten sám Bůh!

Jak to, že tak
uvažujete?
Je snadnější říci:
'Jsou ti odpuštěny
tvé hříchy'...

...nebo říci:
'Vstaň a
chod?'

Jak to myslí? Jak
snadnější? My neřešíme,
co je snadnější, ale co
smí říkat.

Nejro-
zumnější bude
neodpovídat
mu.

Tak, abyste věděli, vy
zbabělci, že Syn člověka
má moc odpouštět na
zemi hříchy, dívejte!

Pravím ti, vstaň,
vezmi své lůžko a jdi
domů.

To je nad mé
chápaní!!!

Nevychá-
zím z údivu.
Slyšel jsi
jak sám sebe
pojmenoval..?
**Syn
člověka**

Prorok Daniel píše
o Synu člověka. Napsal:
'A byla mu dána vladař-
ská moc, sláva a krá-
lovství, aby ho
uctivali všichni
lidé různých
národností a
jazyků.'

Matouš 11:20+15-19 Tehdy Ježíš počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání: Kdo má uši, slyš. Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy: 'Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; nařikali jsme, a vy jste nelomili rukama.' Přišel Jan, nejedl, nepil - a říkají: 'Je posedlý.' Přišel Syn člověka, jí a pije - a říkají: 'Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!'

Ježíš vyšel ven a spatřil výběřčího dani, celníka jménem Matouš Levi

Nad čím pořád dumáš, Matouši !!!

Přemýšlím o tom podivném kazateli a divotvárci, co se tu objevil.

Halóóó, prober se, Lééééévi!

Ty? Takový zloděj a sukničkář? Ani pohledem o tebe nezavádí

Tak v tom máš asi pravdu...

Zdravím tě, Lévi. Pojd' za mnou!

Já?

Pane, jdu hned, aby sis to nerozmyslel.

Přátelé moji, velká novina

Ježíš mě zavolaal, abych se stal jeho učedníkem !!!

Lukáš 5:33-38 Zákoníci Ježíšovi řekli: "Učedníci Janovi se často postí a konají modlitby, stejně tak i učedníci farizeů; tvoji však jedí a pijí." Ježíš jim řekl: "Můžete snad chtít, aby se hosté na svatbě postili, když je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom, v těch dnech, se budou postit." Řekl jim i podobenství:

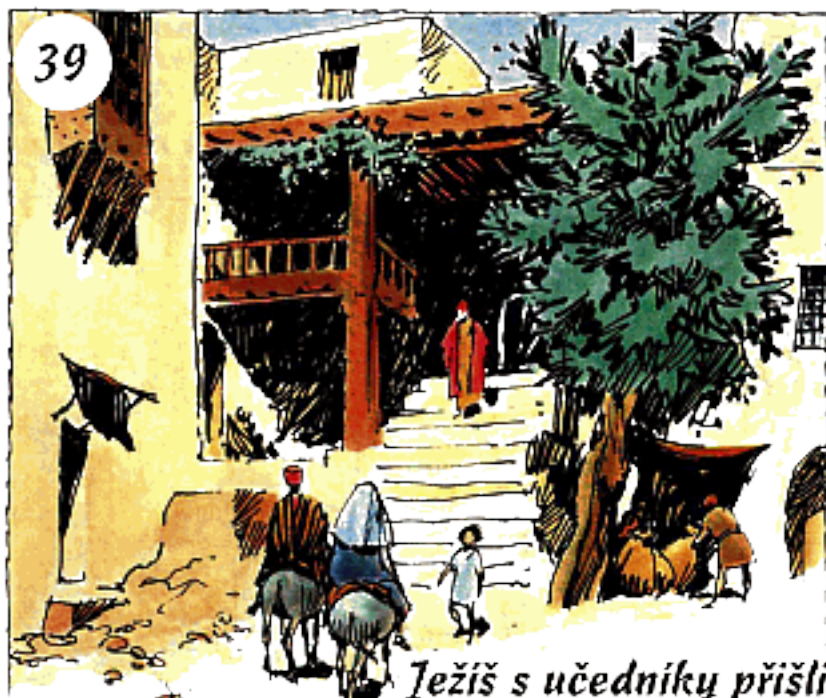
"Nikdo neutrhne kus látky z nového šatu a nezáplátá jim starý šat; jinak bude mít díru v novém a ke starému se záplata z nového nehodí. A nikdo nedává mladé víno do starých měchů; jinak mladé víno roztrhne měchy a vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se musí dát do nových měchů.

Zou vás všechny na pořádnou oslavu! Ta hostina bude veliká. To budete zírat.

V domě farizeje, vzkříšení v Naim, poprava Jana, nasycení zástupů, vyznání u Cesareje

39

Ježíš s učedníky přišli do jednoho města a v tom městě byla žena hříšnice...

Rád bych tě i s dalšími farizeji pozval k sobě na večeři, Ježíši

Šimone, je tu Ježíš z Nazareta i s učedníky.

O tom člověku se všude mluví. Nechceš se s námi na něj podívat?

A co kdybych ho pozval přímo na večeři?

Tak takhle vypadá ten Ježíš, o němž se všude mluví. Pěkný chlap. Ten by stál za hřích... Ale co to říkám, sama sobě se hnusím!

Jmenuju se Šimon a bydlím támhle v tom domě. Přijdeš?

Rád a vezmu i učedníky.

Prý odpouští hříchy! A neopovrhne takovými, jako jsem já.. Prý se s ním člověk dokáže změnit!

Jakmile se ta žena dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje...

Mohla bych začít žít znovu, líp.

Přestat s prostitucí. Zás být šťastná! Mohla bych se vdát! Mít rodinu, děti, hospodářství..., i Hospodina! Ale co s mými hříchy?

Co ta tu dělá?

Vidiš, jak je drzá. Svede všechny chlapy a ještě to zkusí tady!

Kdyby to byl prorok, musel by poznat, co je zač...

..., že ta ženská, co se ho dotýká, že je to hříšnice!

Šimone, chci ti něco povědět.

Pověz, Rabi.

Je to ale hádanka!

Ježíš často mluvil k lidem v hádankách. Někdy proto, aby jim přiblížil tajemství Božího království na věcech, které znali, a jindy proto, aby sami museli hledat spojitost mezi tím, co říká, a tím, co se jich týká. Ježíš tak navazoval na proroctví, které o něm bylo řečeno, jak píše evangelista Matouš v kapitole 13 a verši 34:

"Toto vše mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích; bez podobenství k nim vůbec nemluvil, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: 'Otevřu v podobenstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa.'"

Jeden věřitel měl 2 dlužníky. První mu dlužil pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím splatit,

odpustil dluh oběma. Který ho bude mít raději ???

Mám za to, že ten, kterému odpustil víc.

Správně jsi usoudil!

A teď pohleď na tu ženu!

Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal, ona však skropila mé nohy

slzami a otřela je svými vlasy.

Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku.

Nepolíbil jsi mne na přivítanou, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy.

Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vzácným olejem pomazala mé nohy

Komu se málo odpouští, málo miluje. Jsou ti odpuštěny hříchy!

Kdo to jen je, že dokonce odpouští hříchy?

Lukáš 8:1-3 Potom Ježiš porocházel městy a vesnicemi a přinášel radostnou zvěst o Božím království; bylo s ním dvanáct učedníků a některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemoci: Marie, zvaná Magdalská, z níž vyhnal sedm démonů, Jana, žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně ze svých prostředků staraly. Velekněžím a starším lidu pověděl tuto hádanku: "Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: 'Synu, jdi dnes pracovat na vinici!' On odpověděl: 'Nechce se mi.' Ale potom toho litoval a šel. Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: 'Ano, pane.' Ale nešel. Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?" Odpověděli: "Ten první!" Ježiš jim řekl: "Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království." Matouš 21:28-31

Když se Ježíš s učedníky a velkým zástupem lidí blížili k bráně města Naim, právě vynášeli mrtvého...

Jan 7:28-37 Když Ježíš učil v chrámě, hlasitě zvolal: "Znáte mě a víte také, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý; toho vy neznáte. Já ho však znám, neboť jsem od něho a on mě poslal." Tehdy se ho chtěli zmocnit; ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho hodina. Ale mnozí ze zástupu v něj uvěřili a říkali: "Až přijde Mesiáš, bude snad činit více znamení než on?"

O Ježíšovi a jeho činech uslyšel král Herodes, neboť se Ježísovo jméno stalo známým

Herodes myslí, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, proto v Ježíšovi působí mocné síly.

Herodes se Jana bál, věděl, že je spravedlivý, a rád mu naslouchal.

Když ho slyšel, byl celý nesvůj

Tak to by mě zajímalo, proč ho dal popravit. Slyšel jsem, že Jana Křtitele sám Herodes před jinými chránil.

Co se vlastně stalo? Proč Jan zemřel?

Iděte raději pryč. Herodes chce dát zabít i Ježíše!

Jednou přišel Jan Křtitel k Herodovi...

Uveď mě ke králi!

Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!

Neříkej mi, co smím dělat a co ne!

Zmiz špindíro!

Zavřete ho do žaláře!

Lukáš 13:34-35

Ježíš pozorně naslouchal vyprávění o posledních chvílích svého přítele Jana Křtitele a pak zvolal: Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabiješ proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jen jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, ale nechtěli jste! Hle, ve svém domě zůstanete sami. Pravím vám, že mě neuzříte, dokud nepřijde chvíle, kdy řeknete: "Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově."

Tak tohle si libit NENECHÁM

Až se
Herodiada
uklidní, dám
tě, Jane, pro-
pustit.

Je mi tě líto, králi,
zmitáš se mezi strachem
z Božího trestu a obavou, že
se znelíbíš Herodiadě. Proto ti
radím: Nech ji na pokoji!

Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda
by ho zbavila života, ale nemohla. Brzy však
nastala vhodná chvíle, když měl Herodes na-
rozeniny...

Požádej mě, oč
chceš, a já ti to
dám. Přisahám!
Až do polovičky
království.

Herodes uspořá-
dal vskutku podařenou
hostinu ... Všiml sis té
mladé tanečnice?

Je to dcera
samotné Herodiady a
krásně tančí. Herodes
na ni může oči nechat

Mami o co
mám, krále
požádat?

O hlavu
Jana
Křtitele!!!

Chtěla bych, abys mi
nechal přinést na mise
hlavu Jana Křtitele.

To snad ne !!!

Matouš 6:19-24

Ježíš řekl svým učedníkům: "Neukládejte si pokla-
dy na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději
vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi,
kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopá-
vají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam
bude i tvé srdce. Světlem těla je oko. Je-li tedy
tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo. Je-li však
tvé oko špatné, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo v tobě je temné, jak velká bude
potom tma? Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého
milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku."

Odejdi, tvá žádost bude vyslyšena.

Dejte příkaz katovi, aby Janovi v žaláři setnul hlavu. A přineste ji na mise sem!

Král se dostal do pěkné kaše. Mrzí ho to.

Může si za to sám! Nemá nic slibovat.

Jan byl největší z proroků. Ten, o kterém bylo napsáno: 'Hle, já posílám posla před svou tváří, aby ti připravil cestu.'

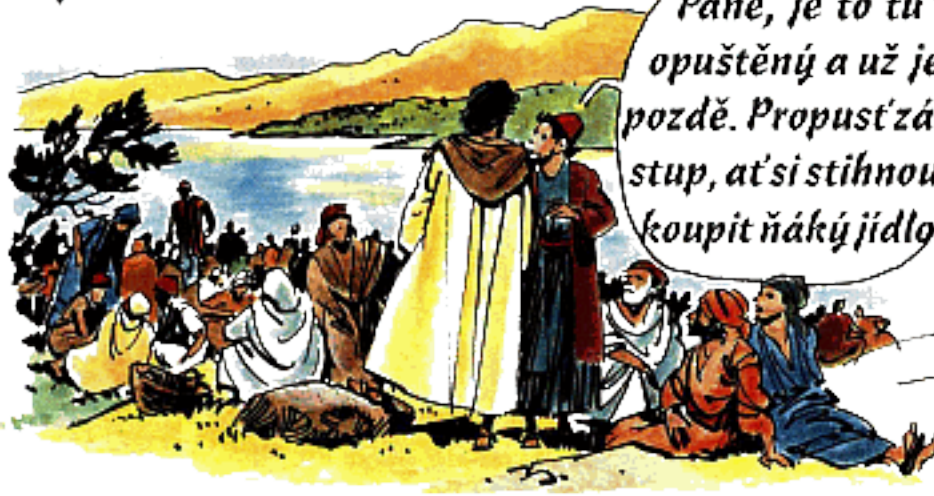
Někteří lidé začali říkat, že Ježíš je jeden z proroků a má Janova ducha.

A když to Herodes uslyšel, řekl doslova: "To vstal Jan, kterého jsem dal stít."

Marek 6:29-34 Když uslyšeli Janovi učedníci, že Herodes dal Jana popravít, přišli, vzali jeho tělo a uložili je do hrobu. Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: "Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočňte!" Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi. Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.

Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli...

Pane, je to tu opuštěný a už je pozdě. Propust' zastup, ať si stihnou koupit nějaký jídlo

Dejte jim jíst vy!

My???

Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?

Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby.

Ať se všichni posadí.

Lidi je, Pane, moc!

Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!

Bože, díky za tento pokrm.

Díky, Otče, za to, že nás oblekáš a sytíš!

Vezmi si, já už jsem se najedl.

Díky Bože, za tento chléb!

Najez se pořádně. Chleba je dost!

Těch lidí bylo asi čtyři tisíce. Učedníci ale brzy zapomněli na to, co prožili. Později si opět zapomněli vzít s sebou chleby; na lodi měli jen jeden chléb. Ježíš jim domlouval: "Hleďte se varovat kvasu farizeů a kvasu Herodova!" Začali mezi sebou rozmlouvat, že nemají chleba. Když to Ježíš zpozoroval, řekl jim: "Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrdlá? Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nepamatujete se, když jsem lámal těch pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Řekli mu: "Dvanáct." A když sedm chlebů čtyřem tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Odpověděli mu: "Sedm." Řekl jim: "Ještě nechápete?"

Když se všichni dosyta najedli, Ježiš řekl svým učedníkům..

Seberte zbylé chleby tak, aby nic nepřišlo nazmar!

...devět, deset, jedenáct, dvanáct! To je mazel.

Nejen, že se všichni najedli, ale ještě se sebralo dvanáct košů chleba!

Co si o tom myslíte?

Opravdu je to ten Prorok, který má přijít

na svět !!!

Je to ON!
Náš král!

Lidi, probudte se, Ježiš bude našim králem!

Vzchopme se a pojďme za NĚM!

On nás povede do boje proti Římanům.

Když Ježiš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám...

Honem pryč!
Proto tady nejsem.

Kvůli tomu jsem vážně na svět nepřišel.

Bylo by krásné mít za krále někoho, kdo by lidem zajistil dostatek nejen chleba, ale všeho, co by si člověk přál.

Avšak Ježiš dobře věděl, že v Písmu je psáno:

"Člověk nebude žít jenom chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst."

Tady si odpočinem. Už delší dobu se vás chci na něco zeptat.

Co si o mně myslíte? Kdo podle vás jsem?

Někdo tě považuje za zmrtvýchvstalého Jana Křtitele, druzí za Eliáše.

Jiní za jednoho z dávných proroků.

Slyšel jsem, že i za Jeremiáše.

Za koho mě považujete vy?

Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha

Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože tuto odpověď nemáš sám od sebe. Dal ti ji poznat...

...můj Otec, který je v nebi.

A já ti říkám, že ty jsi Petr, to znamená SKÁLA, a na ni postavím svou církev. A ta vydrží vše!

Pane, půjdu za tebou kamkoliv. I svůj život za tebe položím.

Neříkejte o tom, kdo jsem.

Nikomu! Ještě nepřišla má hodina.

L 14:25-27 Šly s ním veliké zástupy; obrátil se k nim a řekl: "Kdo přichází ke mně a nedovede se zřici svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem."

L 9:-62 Když se ubírali cestou, řekl mu kdosi: "Budu tě následovat, kamkoli půjdeš." Ale Ježíš mu odpověděl: "Lišky mají doupata, ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil." Jinému řekl: "Následuj mne!" On odpověděl: "Dovol mi Pane, abych šel napřed pochovat svého otce." Řekl mu: "Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží." A jiný mu řekl: "Budu tě následovat, Pane. Ale napřed mi dovol, abych se rozloučil se svou rodinou." Ježíš mu řekl: "Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží."

Ideme do Jeruzaléma!

Co nás čeká v Jeruzalémě?

Stane se Ježíš králem? A co my?

Kdo z nás je po Ježíši největší?

Jeho království není z tohoto světa, ale králem určitě je. A my jsme jeho učedníci. Kdo z nás bude ten první?

Komu udělí místo po pravici

a komu po levici, až přijde do svého království?

Mami, přimluv se za nás !!!

Zaříd', aby moji dva synové měli místo jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici ve tvém království.

Nevíte, oč žádáte. Udělovat místa není má věc; ta místa patří těm, jimž je připravil můj Otec. Můj kalich pít nemůžete.

Můžeme!

Matouš 20:25-28 Ježíš si je zavolal a řekl:

"Víte, že vládcové panují na národy a velicí je utlačují. Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. Tak, jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé."

Ideme do Jeruzaléma a Syna člověka potká to, co je psáno u proroků.

Bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj.

Zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane!

Pane, to se ti nemůže stát! Budu tě bránit!

Idi mi z cesty, satane! Jsi mi pokušením. Myslíš jen tělesně!

TO NE, Pane!

Slova, která teď říkáte, mi připomínají chvíle velkého pokušení, které jsem zažil hned po křtu na poušti. Povím vám o tom...

... je to už dávno. Tehdy právě pokřtěný, a plný Ducha svatého jsem se vrátil od Jordánu; Duch Boží mě vodil po poušti. Trvalo to celých čtyřicet dní a ďábel mě pokoušel.

Lukáš 9:23-26 Všem ještě řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří? Kdo se studí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů."

Pokoušení na poušti, vjezd do Jeruzaléma a Jidášova zrada

V těch dnech nic nejedl, a když se skončily, vyhladověl. Dábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať je z něho chléb." Ježíš mu řekl: "Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím."

Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno: 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili' a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen'."

Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého."

Ježíš byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali.

Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl:
 "Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chce, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé."

Ježíš mu odpověděl:
 "Je psáno: Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat"

Vím, jaká je moje cesta. Můj Otec ví kdy přijde má hodina. Nepokoušejte mě svést!

Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?

Ukaž nám Otce a víc nepotřebujeme

Tady se utáboříme. Potřebuji se modlit. Půjdu ...

Petře, Jane, Jakube, pojdte se mnou nahoru. Něco vám ukážu.

Toto byla však jiná hora, než na kterou Ježíše vzal kdysi ďábel. Tato byla "horou proměnění". Petr, Jan a Jakub o tom neměli nejmenší tušení.

Uzal jsem vás od ostatních jen z jednoho důvodu, ...

... abyste načerpali duchovních sil. Tato hora je horou víry.

Lukáš 9:29-37

A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži - Mojžíš a Eliáš; zjeví se v slávě a mluvili o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě.

Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek.

Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním.

V tom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Nevěděl, co mluví.

Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je.

Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas:

"Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte."

Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám.

Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

Když příštího dne sestoupili s hory, vyšel mu vstříc veliký zástup. Když se naplňovaly dny, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru, upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma...

Mnoho poutníků, kteří přišli na svátky,
se dozvědělo, že i Ježíš přichází
do Jeruzaléma...

To je on!
Ježíš!

Halelujah

Hosanna!

Požehnaný, jenž
přichází ve jménu
Hospodinově!
Král izraelský!

Pane,
konečně přichází
tvá chvíle.
Stojí za tebou
všichni.

Mám pro
vás úkol.

Iděte do
vesnice, která je
před vámi, a tam
najdete uvázané
oslátko

Matouš 21:4-6 To pověděl, aby se splnilo,
co je řečeno ústy proroka: 'Povězte dceři
siónské: Hle, král tvůj přichází k tobě,
tichý a sedící na oslici, na oslátku té,
která je podrobena jhu.' Učedníci šli
a učinili, co jim Ježíš přikázal.

Co to děláte, že odvážete oslátka???

Pán je teď potřebuje, ale neboj, hned je sem zase vrátí.

Vyřídte mu pozdravení

Máme přinést ještě další větve?

Vemte jich co nejvíc!

Ať to stojí za to! Jeho příjezd do Jeruzaléma musí být zdaleky vidět! Král si zaslouží královský příchod!

Bud' požehnáno nové království našeho otce Davida!

Hosanna na výsostech!

Hosanna!

Lukáš 20:47 Řekl jim: "Jak mohou nazývat Mesiáše synem Davidovým? Uždyť sám David praví v Knize žalmů: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.' David tedy nazývá Mesiáše Pánem; jak potom může být jeho synem?" Když všechen lid poslouchal, řekl učedníkům: "Dejte si pozor na zákoníky, kteří se rádi procházejí v dlouhých řízách, mají v oblíbě pozdravy na ulicích, přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách. Vyjídají domy vdov a dlouho se na oko modlí.

Ty postihne tím přísnější soud."

To je ten prorok Ježíš!
Z Nazareta v Galileji!

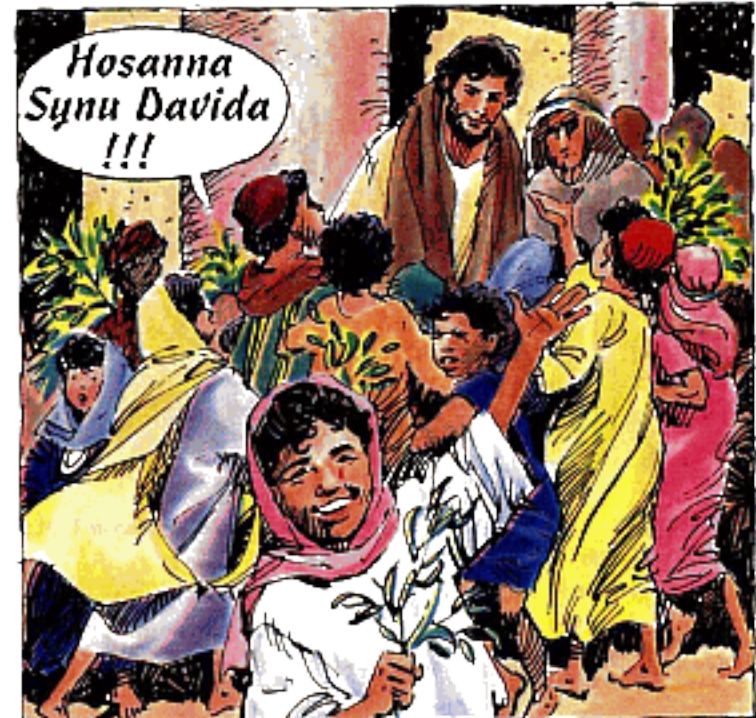
Každý den učí lid a v chrámě
Jsem smluven s velekněžími. Už na něj poslali chrámovou stráž.

Matouš 21:14 I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil.

Zmizte odtud mrzáci! Nevíte snad, že v Božím domě pro vás není žádné místo?!

Ale ten prorok z Galileje nás sem pozval.

Hosanna Synu Davida !!!

Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti pokřikující v chrámě, rozhněvali se...

Budeš mlčet, ty spratku jeden. Odnaučím tě rouhat se!

57 Slyšíš, co říkají.
Nenapomeneš je
!!!

Dívejte se
a přemýšlejte!

Neznáte text:
"Z úst nemluví-
ňátek a kojenců
připravil sis chvá-
lu"???

Jak to, že vám vadí děti, které tu
provolávají chválu, když vidí Boží
divy? A vadí vám v chrámu i
chromí, co chtějí uzdravení?
Ale tito obchod-
níci vám v chrámu
nevadí ?!

a všechny z chrámu vyhnal, i s ovce a dobytkem, směnárníkům rozházel mince a stoly jim zpěvracl. Jan 2:14-15

Pryč s tím!

Nedělejte z domu mého Otce tržiště!

'Můj dům bude zván domem modlitby', ale vy z něho děláte doupe lupičů.

Bééééé

To je frajer, co? Ten se hned tak někoho nelekne. S ním bych šel i do boje!

To mi připomíná slova z Písma: "Horlivost pro tvůj dům mne stráví."

Matouš 21:17-22 Opustil je a vyšel ven z města do Betanie; tam přenocoval. Když se ráno vracel do města, dostal hlad. Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: "Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!" A ten fíkovník najednou uschl. Když to učedníci viděli, podivili se: "Jak najednou ten fíkovník uschl!" Ježíš jim odpověděl: "Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: 'Zdvihni se a vrhni se do moře' - stane se to. A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit."

To je ale strašnej bordel! Znesvětil celé toto místo !!!

A to tvrdil, že ho znesvěcujem my, darebák.

Jakým znamením nám prokážeš, že to smíš činit?

Měli byste zjistit, jestli má právo tohle dělat.

Zbořte tento chrám a já ho ve třech dnech zas postavím.

Zbláznil ses?!

Čtyřicet šest let byl tento chrám budován a on jej chce postavit za tři dny ???

Jan 2:21-22 On však mluvil o chrámu svého těla. Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Veleknězi a farizeové svolali radu...

Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení

Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří.

A pak přijdou Římané a zničí nám za to tohle svaté místo i národ.

Co budeme dělat, Kaifáši? Jsi velekněz

Vy ničemu nerozumíte! Nechápete, že je pro vás lepší, když zemře jeden člověk za lid, než aby zahynul celý národ.

Zabijeme ho!

Ano, to je slovo moudrosti, toť slovo hodné velekněze.

Podarilo se nám získat jednoho z jeho nejbližších učedníků, Jidáše Iškariotského.

Jan 6:63-71 Ježiš v té době řekl svým učedníkům: "Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří." Ježiš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. A řekl: "Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce." Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. Ježiš řekl Dvanácti: "I vy chcete odejít?" Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží." Ježiš jim odpověděl: "Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel." Minil Jidáše, syna Šimona Iškariotského. Ten ho totiž měl zradit, jeden z Dvanácti.

Ježíš se už tolikrát mohl chopit moci a vést nás do boje za osvobození a nikdy toho nevyužil. Všichni mu visí na rtech a on nic.

Stačil by jeho jediný povel...

...a všechen lid by šel za ním. Ale on nic nedělá. Propásl to.

Tak dlouho jsem s ním. Je mi jasné, že se k ničemu neodhodlá. Dál to nemá cenu

Jsem Jidáš

Pojď dovnitř, zrovna o tobě mluvíme.

Tady máš za svou zradu třicet stříbrných.

...dvacet osm, dvacet devět, ... třicet. Cena jako za sluhu.

Co mi dáte? Já vám ho zradím.

Děláš dobře, Jidáš! Jinak by to odnesl celý národ.

Domluveno. Zavedu vaše vojáky až k němu, jen co přijde vhodná chvíle.

Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil

Matouš 26:3-5

Velekněží a starší lidu se ve veleknězově dvoře toho dne uradili, že se Ježíše zmocní lstí.

Jan 11:53-54

Proto už Ježíš nechodil veřejně mezi Židy, ale odešel odtud do kraje blízko pouště, do města jménem Efraim, a tam zůstal s učedníky.

jejich nohou

U města Efraim...

Půjdete do města a potkáte v něm muže se džbánem vody. Iděte za ním a hospodáři toho domu, kam ten muž vejde, řeknete: ...

"Rabi ti vzkazuje: Kde je světnice, ve které bych mohl jíst se svými učedníky velikonočního beránka?" A on vám ukáže připravenou místnost.

Všude samý ženský se džbány. Mužskej nikde.

Teď opatrně za ním, ať nás nezpozoruje. Musíme zjistit, do kterého domu vejde.

Tady je!

Už se stívalo, když učedníci s Ježíšem přišli..

Jan 13:1-2 Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. Když byli u večeře, ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimona, aby ho zradil...

Petře, tady vedle Ježíše je vždycky Jan!

Petr ale chce, aby to dneska bylo jinak.

Dnes prý chce být vedle Ježíše on.

Mé přání je ale jiné!

Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali! MILUJTE SE NAVZÁJEM tak, jako jsem já miloval vás.

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci!

Jan 13:3-4 Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se.

Co chce dělat?

TO SNAD NE!
Doufám, že nechce...

Pane, ty mi chceš mýt nohy?

To ne!

Nikdy mi nebudeš mýt nohy!

Jestliže tě, Petře, neumyju, nebudeš mít se mnou podíl v Božím království.

Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!

Kdo je vykoupán, nepotřebuje víc než umýt nohy...

...neboť je celý čistý. I vy jste čisti, ale ne všichni. Jeden z vás je ďábel.

Kdo je to, Pane?

Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.

Jan 13:11-20 Ježíš věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: "Ne všichni jste čisti"... Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat ... Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte. Nemluví o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: 'Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.' Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to. Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal."

Jan 13:11-20 Ježíš věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: "Ne všichni jste čisti"... Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat ... Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte. Nemluví o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: 'Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.' Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to. Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal."

A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal."

Začala večeře. Velikonoční hod beránka. Pečené maso se jedlo s hořkými bylinami a všichni vzdávali chválu Hospodinu, že jejich předky osvobodil z otroctví v Egyptě.

Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí a namáčí chléb v téže míse.

Běda tomu, který Syna člověka zrazuje.

Snad to nejsem já, Pane?

Snad ne já?

Nebo mě?!

Doufám, že nemáš na mysli mě!

Jane, zeptej se, o kom to mluví!

Matouš 10:2-4 Iména těch dvanácti jsou: Šimon zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan, Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš, Šimon Kananejský a Išariotský Jidáš, který ho pak zradil.

Mistře,
kdo je to?

Ten, pro
koho omočím
tento chleba.

...a podám
mu ho!

Co chceš učinit,
učiň hned!

Jidáš má
jít něco
dokoupit

Spíš ho Ježíš
posílá s penězi
k chudým.

Nikdo u stolu
nepochopil,
proč mu to
řekl.

Tehdy vstoupil
do Jidáše satan...

Jidáš přijal skývu
chleba a vyšel ven,
byla noc...

Kam šel?

Ježíš ho poslal
nakoupit něco, co
potřebujeme
na svátky.

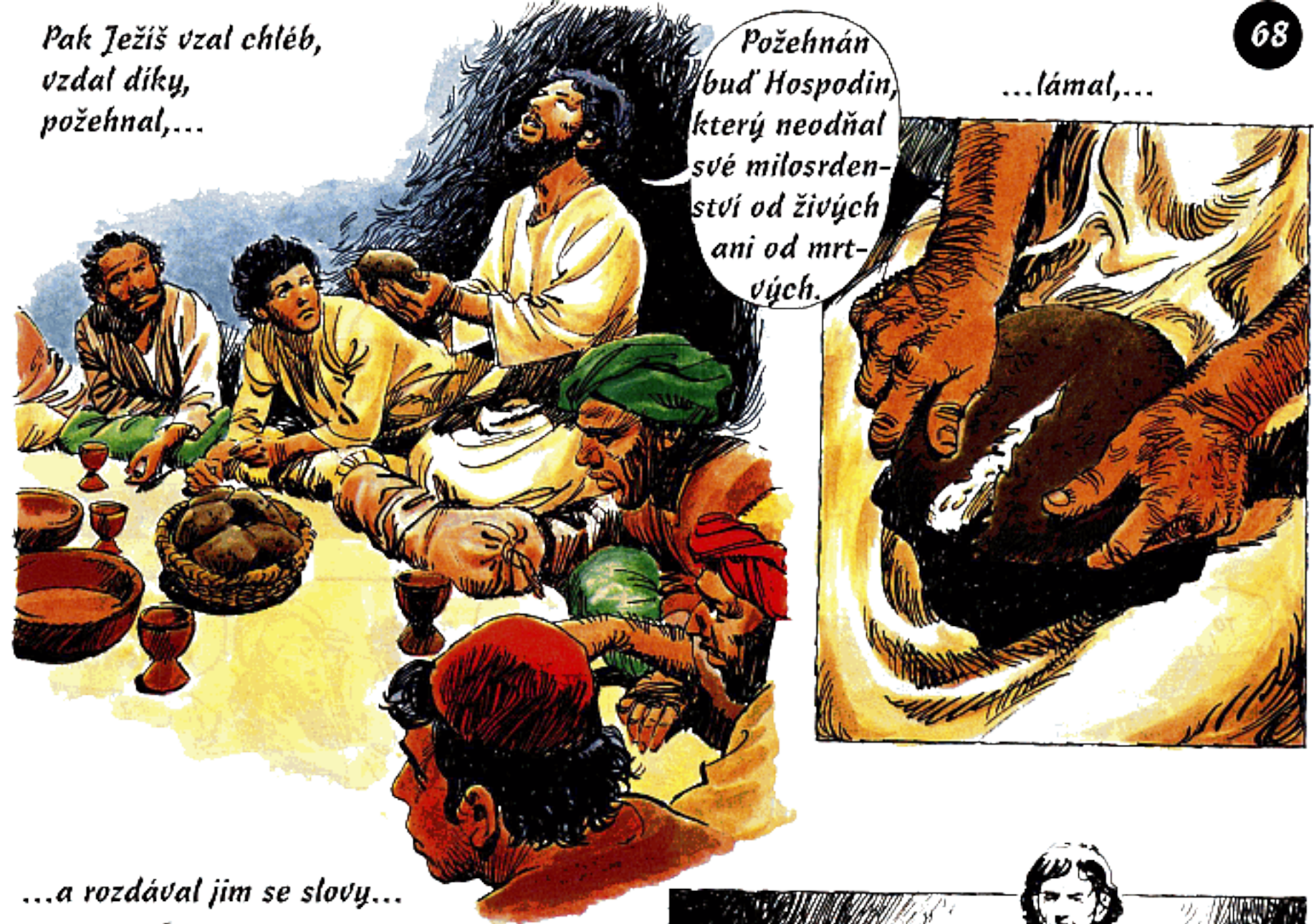
Vzal s sebou
i všechny peníze.
Ušiml sis?

Jan 13:31-33 Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: "Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete."

Pak Ježíš vzal chléb,
vzdal díky,
požehnal,...

Požehnan
bud' Hospodin,
který neodňal
své milosrden-
ství od živých
ani od mrt-
vých.

...lámal,...

...a rozdával jim se slovy...

Toto je mé tělo,
které se za vás
vydává. To činíte na
mou památku.

Řekl jim také: "Vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali. Já vám uděluji království, jako je můj Otec udělil mně, abyste v mém království jedli a pili u mého stolu; usednete na trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele." Lukáš 22:28-30

...po večeři vzal i kalich,
vzdal díky...

Otče,
děkuji ti, že's
mě vyslyšel.

Potom jim řekl :

"Pravím vám, že již nebudu pít
z tohoto plodu vinné révy až do
toho dne, kdy budu s vámi pít
kalich nový v království svého Otce."

...a podal jim ho se slovy...

Pijte z něho všichni.
Neboť toto je má krev, která zpečetuje
smlouvu a prolévá se za mnohé na
odpuštění hříchů.

Tento kalich je nová smlouva,
zpečetěná mou krví; to činte,
kdykoli jej budete pít, pijete
na mou památku.

Nakonec zazpívali chvalo zpěv a vyšli
na Olivovou horu.

Veliký je
Hospodin...
la, la, la, la,
láá, la, la

Zatčení a výslech před veleradou

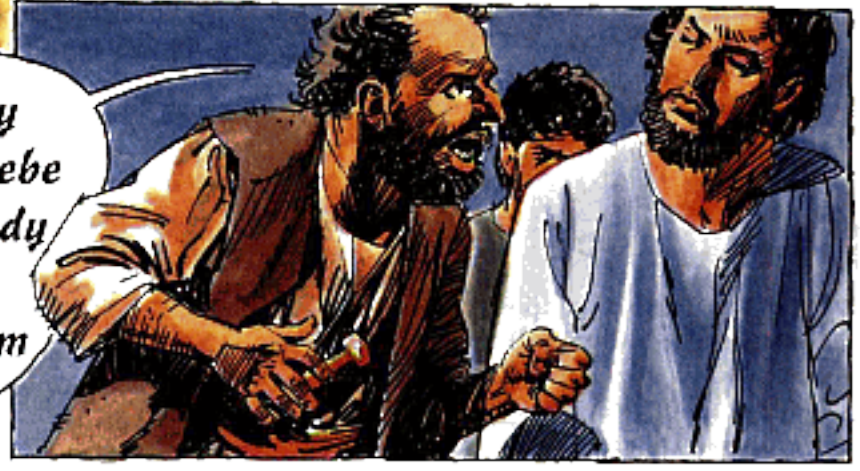
Všichni odešli za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupili Ježiš i jeho učedníci...

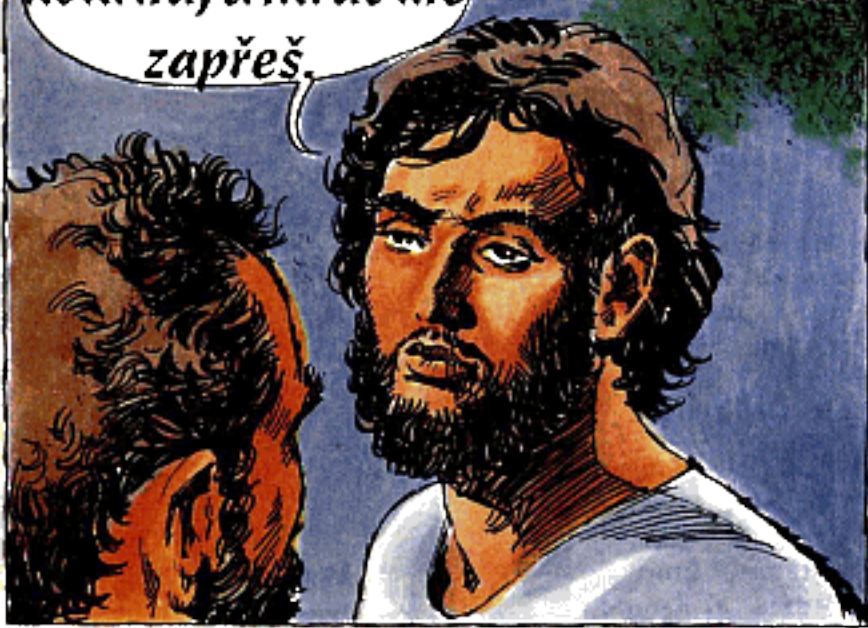
Rozprchnete se každý do svého domova a mne necháte samotného.

Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne! Svůj život za tebe položím !!!

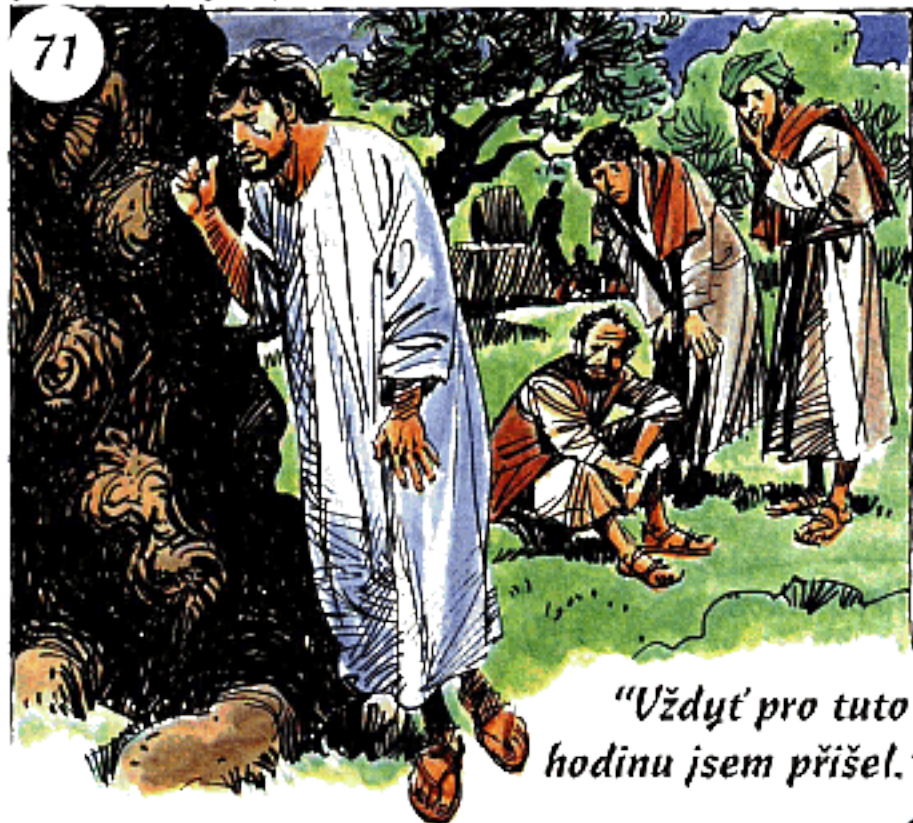
Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.

Jan 17:1-5 Po těch slovech Ježiš pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět..."

"Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel."

Petře, Jakube a Jane, pojdte se mnou!

Zůstaňte, prosím, zde a bděte se mnou!

Vrátil se k Petrovi, Jakubovi a Janovi...

To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou ???

Otče můj, je-li to možné, ať mne mine tato chvíle, ten hořký kalich smrti,

avšak ne, jak já chci, ale jak ty chceš.

Jan 17:6-21 ...a tak se dál modlil sám: "Otče zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že tys mě poslal. Za ně tě prosím. Ne za svět, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; ať jsou jedno jako my. Nyní jdu k tobě, ale to mluvím ještě

na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvět' je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mě poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě."

Ještě spíte
a odpočíváte? Už
dost! Přišla má
hodina.

Je lehké mluvit
o věrnosti a odvaze,
ale pak člověk zjistí,
že je slabý.

Mezitím u vchodu
do zahrady...

Jidáši, který
z nich je ten Ježíš
???

Koho políbím, ten
to je; toho zatkněte.

Ustávejte, pojdme!
Přibližuje se
ten, který mě
zrazuje.

Buď zdrav,
Mistře!

Jidáši,
zrazuješ Sy-
na člověka
políbením?

Jan 18:4-8 Ježíš, který věděl všechno, co ho má
potkat, vyšel a řekl jim: "Koho hledáte?" Odpově-
děli mu: "Ježíše Nazaretského." Řekl jim: "To jsem
já." Jakmile jim řekl 'to jsem já', couvli a padli
na zem. Opět se jich otázel: "Koho hledáte?" A oni
řekli: "Ježíše Nazaretského." Ježíš odpověděl:

"Řekl jsem vám, že jsem to já.

Hledáte-li mne, nechte
ostatní odejít."

Tu máš,
mizero! Aúá!

Tebe znám, ty jsi Malchos, sluha samotného velekněze. No, počkej !!!

Petře, schovej ten meč!

Všichni, kdo drží meč, mečem zajdou.

Vyšli jste na mě jako na povstalce. S meči a s holemi..

Denně jsem byl mezi vámi v chrámě a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina, vláda tmy.

Všichni ho opustili a utekli ...

Marek 14:51-52 Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytili. On jim však nechal plátno v ruce a utekl.

Ježíše zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi...

Přišli až do veleknězova dvora...

Doufám, že si mě nikdo ne všimne.

Snad nepoznají ve tmě, kdo jsem...

Petr vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec...

Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr...

Ty jsi s ním
přece taky
chodíval!

S tím Galilej-
ským Ježíšem!

Nevím, co mluvíš!

Neznám
toho člově-
ka !!!

Vůbec
nechápu,
co říkáš.

Určitě i ty jsi jeden
z nich, vždyť i tvé ná-
řeči tě prozrazuje!

Tenhle byl s tím
Nazaretským
Ježíšem.

Ježíš před židovskou veleradou...

Jakmile nastal den, shromáždili se starší z lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu...

Jestli jsi Mesiáš, pověz nám to!

I když vám to řeknu, neuvěříte. Položím-li otázku já vám, neodpovíte

Ať tedy předstoupí svědci a mluví

Vždycky jsem mluvil veřejně

Takto mluvit

o chrámu!

To je strašné. Uždyť je Božím domem!

Říkal: ZBOŘTE tento chrám a ve třech dnech jej postavím.

Slyšeli jsme ho říkat:

JÁ zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný - nevytvořený rukama.

Co mám napsat?

Výpovědi svědků se neshodují a Ježíš sám na nic neodpovídá.

Matouš 26:59-60 Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků.

77 Dost s těmi řečmi! Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl,

Jsi
Mesiáš, Syn
Boží, nebo
nejsi ?!

Ty sám jsi
to řekl.

Ale pravím vám, od nynějška
uzříte Syna člověka sedět po
pravici Všemohoucího

Rouhal se!

Nač potřebujeme svěd-
ky? Hle, teď jste slyšeli
rouhání!

Smrt!

Co o tom
soudíte?

Odsoudi náš zákon někoho,
aniž ho napřed vyslechne
a zjistí, čeho se dopustil?

Smrt!

...soudci se
zhrozili nad jeho
výroky..., jasně rou-
hání..., přisvojil si
čest patřící jen
Bohu.

Jan 18:20-24 Ježiš řekl: "Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, nic jsem neříkal tajně. Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl." Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježiše do obličeje a řekl: "Tak se odpovídá veleknězi?" Ježiš mu odpověděl: "Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliž to bylo správné, proč mě biješ?" Annáš jej tedy poslal spoutaného veleknězi Kaifášovi.

Jenže každý rozsudek smrti ...

... musí potvrdit římský místodžitel, já vím.

Ježíš je přece z Galileje, ta podléhá pravomoci Heroda.

A Pilát je v těchto dnech taky v Jeruzalémě. Tak ať se dohodnou!

Kykyryký...

...Mezitím Petr čeká na dvoře...

Nejsi i ty z Ježíšových učedníků?

Uždyť jsem ho s ním viděl v noci v zahradě!!!

Přisahám, toho člověka NEZNÁM!

Ach, Pane!

Kykyryký...

Marek 14:72 V tom kohout zakokřhal podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dřív než kohout dvakrát zakokřhá, třikrát mě zapřeš." A dal se do pláče.

Marek 15:1 A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi.

NĚ, ach neéé, já zbabělec, podvodník, lhář!

Když Jidáš, který ho zradil, pocítil výčitky,...

viděl, že Ježíše odsoudili, ...vrátil se k chrámu a vyhledal veleradu...

Zhřešil jsem, zradil jsem nevinného !!!

Je na nich krev spravedlivého!

Co je nám po tom? To je tvoje věc!

Nechte si své peníze!

Jidáš odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se.

Matouš 27:6-10

Veleknězi sebrali peníze a řekli:

"Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev."

Uradili se

tedy a koupili za ně pole hrnčířovo

k pohřbívání cizinců. Proto se to pole jmenuje

'Pole krve' až dodnes. Tak se splnilo, co je řečeno

ústý proroka Jeremiáše: 'Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; a dali ji za pole hrnčířovo, jak jim přikázal Hospodin.'

Ježíše spoutali, odvedli a vydali římskému místodržiteli Pilátovi.

Řekni Pilátovi, že tu máme nebezpečného buřiče.

My nemůžeme dneska vejít dovnitř. Máme svátky. Znesvětili bychom se.

Dobře. Místodržitel vyjde na balkon.

Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce, bylo časně zrána...

Tak to vám gratuluju. ...Žasnu nad tím, jak moc vám jde o blaho Říma!

Vydává se za krále, ale my nemáme krále, jen císaře.

O co jde?

Velerada uznala, že je vinen a hoden smrti.

Přiveďte jej, vyslechnu ho a rozhodnu!

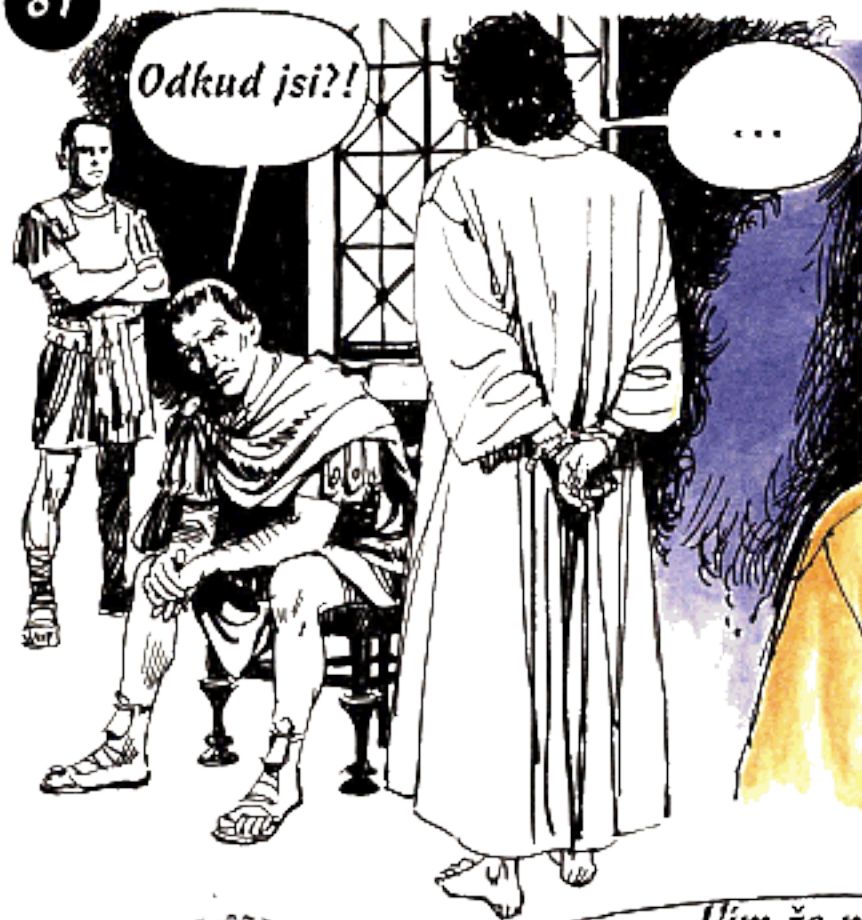
Obžalovali tě, že se vydáváš za krále.

Moje království není z tohoto světa. Kdyby bylo, moji vojáci by za mě bojovali.

Lukáš 23:2a5 Velekněži proti němu vznesli žalobu: "Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále. Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem."

Jan 19:7 Židé Pilátovi také řekli: "My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího."

Marek 15:3-5 A mnoho dalšího na něj žalovali. Tu se ho Pilát znovu otázel: "Nic neodpovídáš? Pohleď, co všechno na tebe žalují!" Ježíš na to nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

Odkud jsi?!

...

Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry.

Jak se to chová? Neví, že mám moc ho propustit a mám moc ho ukřižovat?

Vím, že mi ho vydali ze zášti. Rád bych ho propustil. Jak jen to udělat? I moje žena mi poslala vzkaz, abych si nic nezačínal s tímto spravedlivým. Snad něco vymyslím

Odvedte ho zatím k vojákům.

Hej, PÓÓZOR!
To je král!

Ha, ha

Buď zdrav,
židovský králi!

Už jen koruna mu chybí.

Pilát hledí s obavami do ulic...

Pilát zjistil, že Ježiš je z Galileje. Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě. Když Herodes Ježiše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli při tom i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi.

Lukáš 23:6-12

Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; před tím totiž bylo mezi nimi nepřátelství.

Pro Židy je dnes velký svátek. Místodržitel vždy udílí někomu amnestii

Podívej se, kolik lidí zaplnilo nádvoří. Čekají, co řekneš

Budou žádat svobodu pro vězně, na kterém jim záleží

Dobře, to se mi zrovna hodí.

Je třeba se dohodnout, koho nám má Pilát propustit.

Barabáš? Ano, Barabáš. Musíme být za jedno, jinak nepropustí nikoho!

Barabáš je vrah, ale to neva.. Hlavně ne toho Ježíše !!!

Obyvatelé Jeruzaléma, slyšte mě. Je zvykem, že vám o Velikonocích propouštím vždy na svobodu jednoho vězně.

Letošní svátky nebudou výjimkou. I tento rok si můžete vyžádat svobodu pro toho,...

...kterého sami určíte.
Vox populi, vox dei!

Jestli chcete, propustím židovského krále!

Propust' Barabáše!

Ježíše ne,
my chceme Barabáše!

Kdo je to ten židovský král? Koho tím myslí?

Přece Ježíše z Galileje, hlupáku!

Nevěděl jsem, že Ježíše zatkli. To se muselo stát nedávno

Je to divný národ, tolik roků čeká na Mesiáše...

...a pořád ne a ne si nějakého vybrat?

Co, nedávno! Zatkli ho naši kněží až dneska v noci

TICHO! Dám přivést oba dva, abyste si je dobře prohlédli, a pak rozhodnete.

Přiveďte vězně!

Ježíše nebo Barabáše?

My chceme Barabáše! Barabáše!

Barabáše

Křičte: Barabáše, Barabáše. Nahlas, ať je slyšet.

Nééé toho krále, ale Barabáše!

Barabás!
Barabás!

Vždyť Barabáš je vzbouřenec a vrah.

Zatímco Ježíš uzdravil mnoho chromých, slepých a malomocných. Proč ne jeho?

To je strašné.

Co bude s Ježíšem?

Hledte, podívejte se na něho, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.

Ale my ano. Rouhal se! Přisvojil si čest, která patří jen Bohu.

Dej si pozor, Piláte!

Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císaře. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.

Kvůli němu nebudeš přece riskovat svoje postavení.

Nebráň ho, co je ti do něj. Je to rebelský národ, a když chtějí svého krále ukřižovat, nech je.

Vašeho krále mám dát ukřižovat?

Nemáme krále! Máme jen císaře.

Kdo vlastně byl Pontský Pilát?

Pilát byl v letech asi 26-36 římským prefektem provincie Judea. Do úřadu byl jmenován roku 26 po svém předchůdci Valeriu Gratovi. Flavius Iosephus i Filón Alexandrijský jej líčí jako tyrana a nepřitele Židů. Bez pochopení pro jejich zvláštní náboženské tradice nechal do Jeruzaléma vnést římské zástavy, což bylo vzhledem k předpisu zakazujícím zobrazovat živé tvory provokací Židů. Židovské obyvatelstvo také popudil, když při stavbě akvaduktu čerpal peníze z chrámového pokladu. Pilátův brutální postup vůči Samařanům nakonec vedl k jeho sesazení. Roku 36 byl nahrazen Marcellem.

Pilátův brutální postup vůči Samařanům nakonec vedl k jeho sesazení. Roku 36 byl nahrazen Marcellem.

Je-li nevinen,
ať jeho krev
padne na nás.

Ať padne
na nás a na
naše děti!

Ukřižovat

Ukřižovat
Ukřižovat
!!!

Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil ...

Je to
vaše věc

Já nejsem
vinen krví to-
hoto člověka

Barabáš bude na žádost
obyvatel tohoto města pro-
puštěn. Ježíš, který se vydával
za krále, ukřižován!

Ať žije
Barabáš

Na kříž
s Ježíšem!

Lukáš 23:24-25 A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.

Vydával se za krále, tak mu nalož královsky

Pojď, o tebe se postaráme my!

Mk 15:15-16 Ježíše dal Pilát zbičovat a nařídil, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu.

Už máš dost, jo!? Židosvký králi!

Jeho provinění oznamoval nápis: "Král Židů." A vedli s ním k ukřižování i dva poustalce.

ΠΑΥΣΙΣΤΕ
 ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΖΑΡΕΝΟΥΣ
 ΡΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ
 Ο ΚΑΤΟΠΑΙΣ
 Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
 ΙΟΥΔΑΙΩΝ

Uvolněte cestu!

Vždyť to je Ježíš!

Pozor! Ustupte přece! Vedou odsouzené!

Byl jsem u toho, když říkal:
"Od Boha jsem vyšel a od něho přicházím"

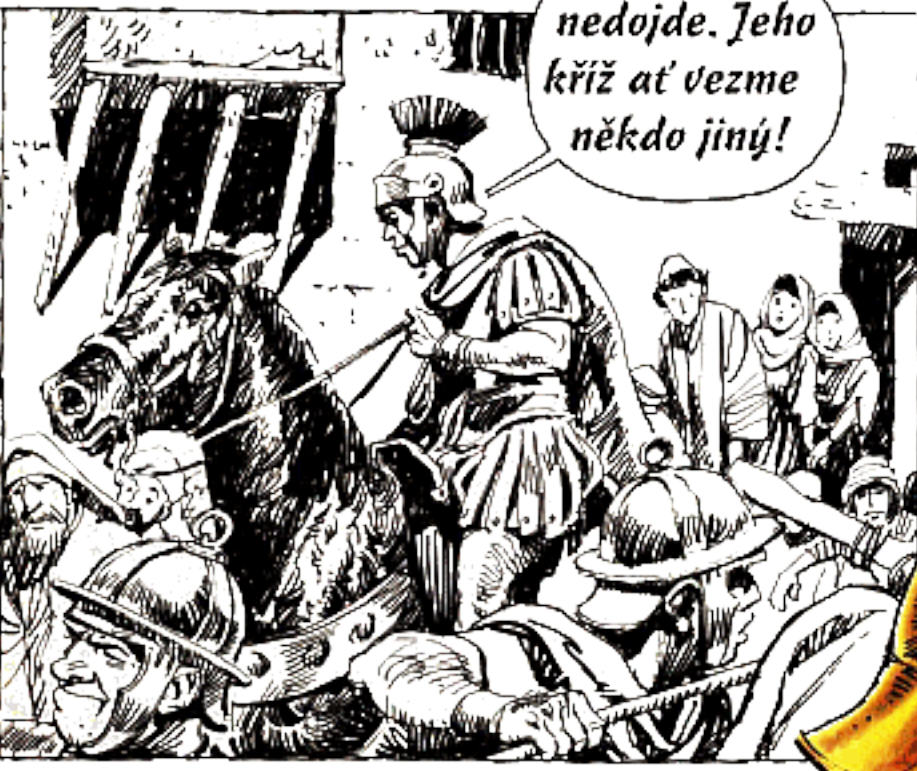
Já si to pamatuju. Řekl: "Váš otec je ďábel."

Ano, ano!
Co to tehdy řekl o našem otci?

Chudáček!

Ten už nedojde. Jeho kříž ať vezme někdo jiný!

Hej, ty!
Jak se jmenuješ? Vezmeš kříž toho odsouzence!
Podle římského zákona jedné míle. DĚLEJ!

Jsem Šimon z Kyrény,
Jdu z pole.
Jsem z venkova.

Nebráň se tomu rozkazu. Nic s tím nenaděláš.
Bud' rád, že nejsi na jeho místě.

Co jsi udělal?

Šimone, nebať se s ním, ať si nemyslí, že ho znáš!

Neplačte nade mnou,
Jeruzalémské dcery.

Plačte nad
sebou a nad
svými dětmi

Už
tam budem!
Támhle stojí svi-
slé kůly. Jsou vi-
dět z dálek.

Ten vrch
vypadá oprav-
du jako lebka

Taky se tak jmenuje, hebrejsky
Golgota. Lepší místo k popravám snad
už vybrat ani nešlo.

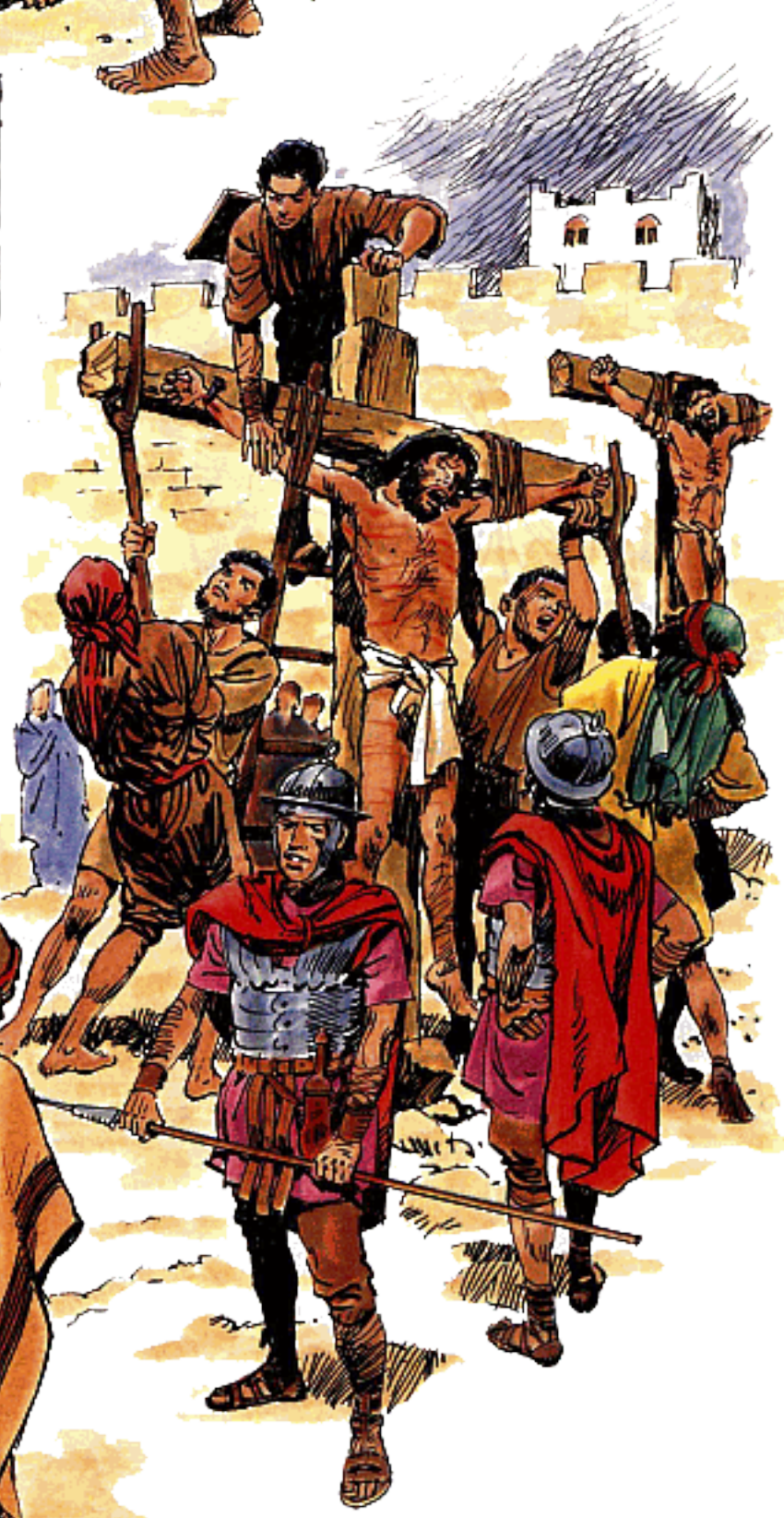
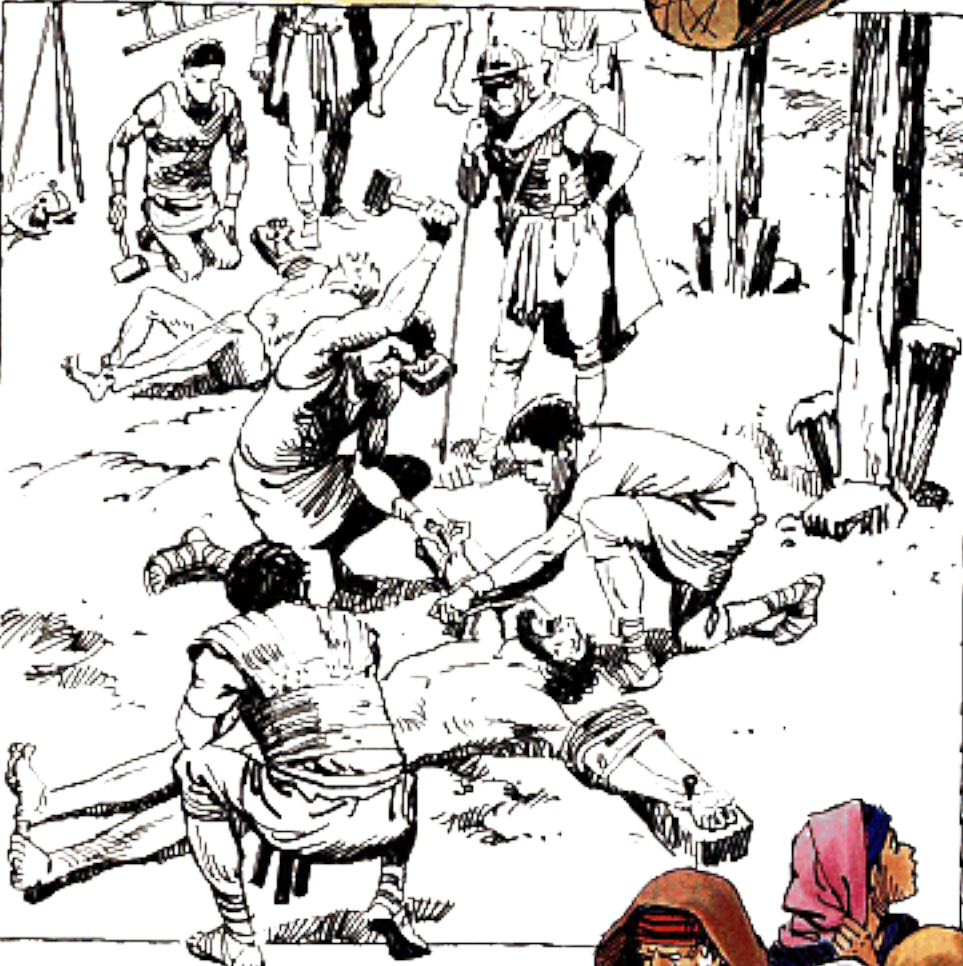

Lukáš 23:27-32 Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním nařikaly a oplakávaly ho. Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: 'Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!' Tehdy řeknou horám: 'Padněte na nás' a pahrbkům 'Přivryjte nás!' Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?"

Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci.

Když přišli nahoru...

Rozdělte šaty na čtyři díly, každému vojákovi jeden!

Hotovo.
Bez komplikací.

Výborně!

Isi-li Syn Boží, sestup z kříže! A uvěříme v tebe!

Jiné zachránil, sebe zachránit nemůže?

Otče, odpusť jim. Nevědí, co činí.

Spodní prádlo rozdělíme losem.

Pij, zmenší ti to bolest. Vínem se žlučí vždycky pomáhá.

Marek 15:29-32

Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: "Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe a sestup s kříže!"

Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí s kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!"

Matouš 27:38-40 S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici.

Ty zbabělče, to jsi Mesiáš?
Zachraň sebe i nás!

Mlč! Ty se ani teď nebojíš
Boha? My jsme odsouzeni spraved-
livě, ale on NE!!

Ježíši, pamatuj na
mne, až přijdeš do svého
království.

Amen, pravím
ti, dnes budeš
se mnou v ráji.

Otče,
do tvých ru-
kou dávám
svého ducha.

Vidíš ty mraky?!?
Vitr sem žene písek a stmívá
se, jako by už byl večer.

Bliží se
bouřka!

Marek 15:33-38 Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eloi, Eloi, lema sabachtani", což přeloženo znamená: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?' Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: "Hle, volá Eliáše." Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slovy: "Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout." Ale Ježíš vydal mocný hlas a skončil. Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.

Ten člověk byl
opravdu Boží
Syn!

Póóšťá!
Halóó, nesu
zprávu od
Piláta!

Matouš 27:51-53 Když Ježíš skonal, země se zatřásla, skály pukaly, hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjeví.

Marek 15:40-41 Zpovzdáli se dívaly také ženy, mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a Salome, které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma.

Lukáš 23:48 A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou.

Dnešní večerem
Židům začíná velký svátek. Žádné tělo nesmí zůstat po setmění na kříži. Pilát nařizuje ujistit se o smrti odsouzených a sundat je z křížů.

Zlámejte
ukřižovaným
nohy, ať rychle zemřou.
Brzy bude
soumrak.

Ten už je mrtvý.

Raději ho ještě pro jistotu probodnu.

Rychle, Nikodéme!

Je mrtvý. Teče krev a voda!

Den se chýlí. Brzy bude tma.

Požádal jsem Piláta, abychom směli Ježíšovo tělo sundat z kříže.

Vidím, že Pilát si nechal potvrdit jejich smrt. Nic ne nechává náhodě

Vůbec nic. Tady už není pomoci. Prokážeme Ježíšovi alespoň poslední službu. Neda- leko mám prázdný hrob

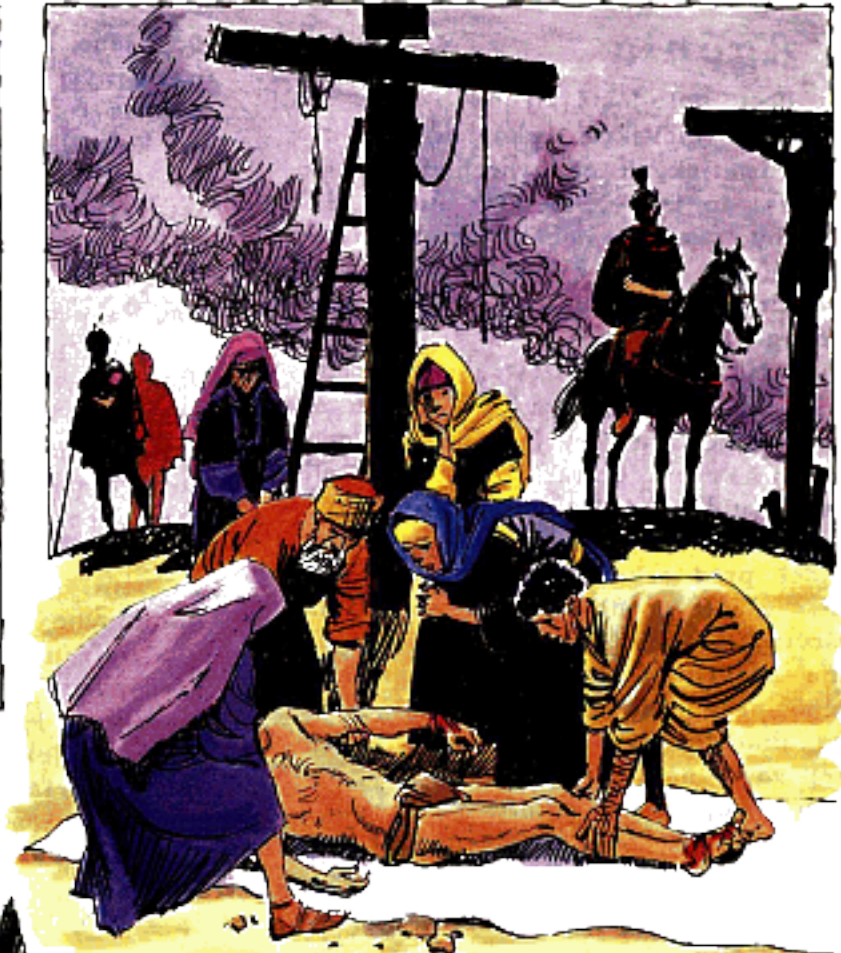

Máme s sebou přes 30 kilo směsi myrhy a aloe i lně- né plátno a vonné látky. Pomozte nám, pohř- bíme ho.

Pomoz mi, musíme si pospíšet. Brzy se setmí. Neda- leko je zahrada a v ní nový hrob.

Lukáš 23:50-52 Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý, který nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží. Právě ten požádal Piláta o Ježíšovo tělo.

Matouš 27:60-66 ...a položili jej do nového hrobu, který měl Josef z Arimatie vytesaný ve skále; ke vchodu hrobu přivalili veliký kámen a odešli.

Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu. Nazítří, po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta a řekli: "Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: 'Po třech dnech budu vzkříšen.' Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první." Pilát jim odpověděl: "Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré." Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.

Vzkříšení a nanebevstoupení

Snad máme všeho dost.

To hlavní udělali Nikodém a Josef z Arimatie už v pátek.

Vzala jsem ještě i tuhle tu mast...

Ale, Magdaléno, kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?

Tak to tedy nevím!

a Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat...

Když uplynula sobota, Marie z Magdaly

Je odvalený!

Tělo tu není!

Plátno tu je i šátek!

Tohle by měli vědět učedníci. Musíme rychle za nima

Co se stalo? Někdo tu musel být před námi!

Tohle nám nikdo neuvěří!

Lukáš 24:4-9 A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Ženy zachvátil strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát." Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním.

Magdalena běžela povědět tu zprávu učedníkům.

Ostatním učedníkům slova žen připadala jako blouznění a nevěřili jim. Ženy říkaly, že u hrobu nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to." Matouš 28:2-7

Marie zůstala venku před hrobem a plakala...

Magdaléno,
proč hledáte
živého mezi
mrtvými?

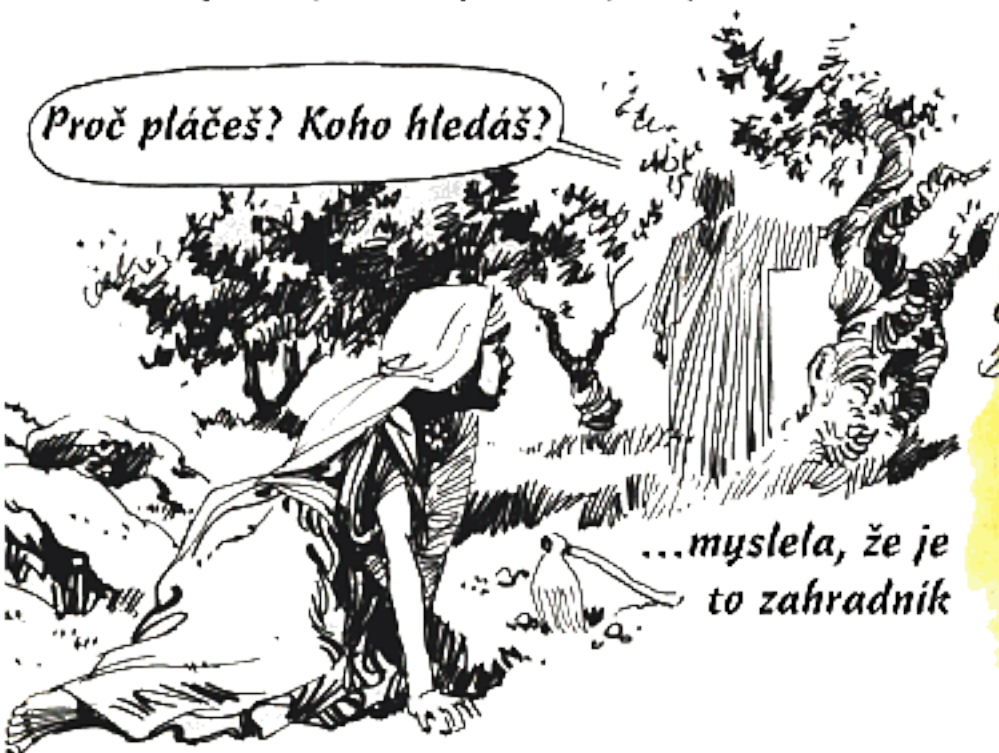
Jan 20:11-14

...přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: "Proč pláčeš?" Odpověděla jim: "Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili." Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on...

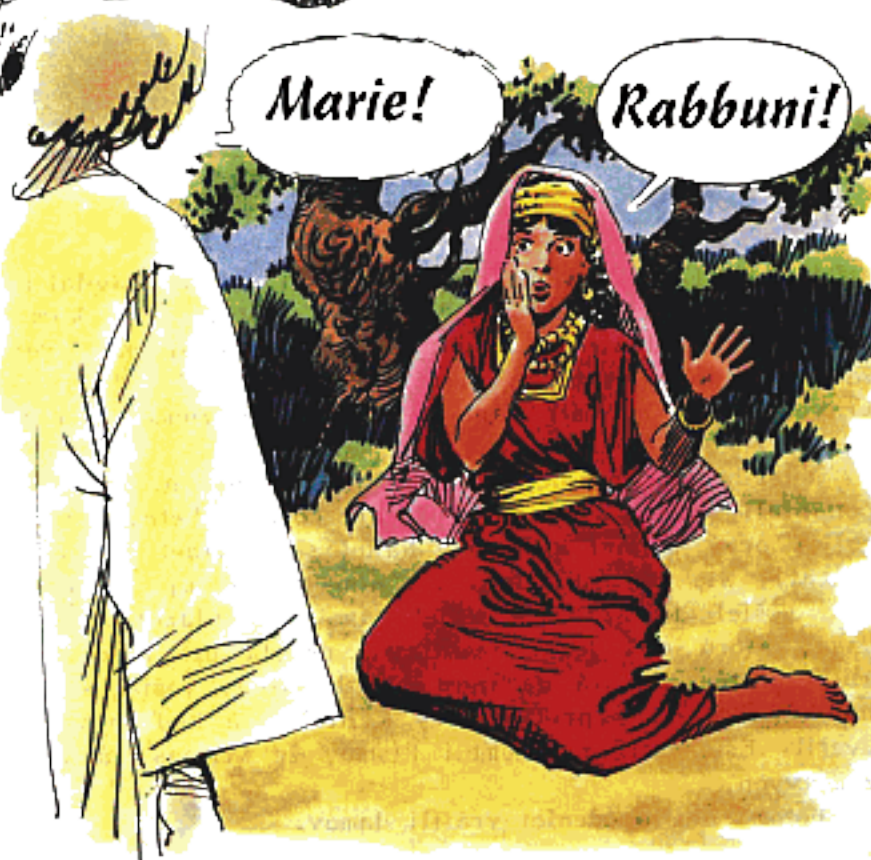
Jestliže tys jej, pane,
odnesl, řekni mi, kam
jsi ho položil, a já pro
něj půjdu.

Proč pláčeš? Koho hledáš?

...myslela, že je
to zahradník

Jan 20:17 Ježíš jí řekl: "Jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu."

Marie!

Rabbuni!

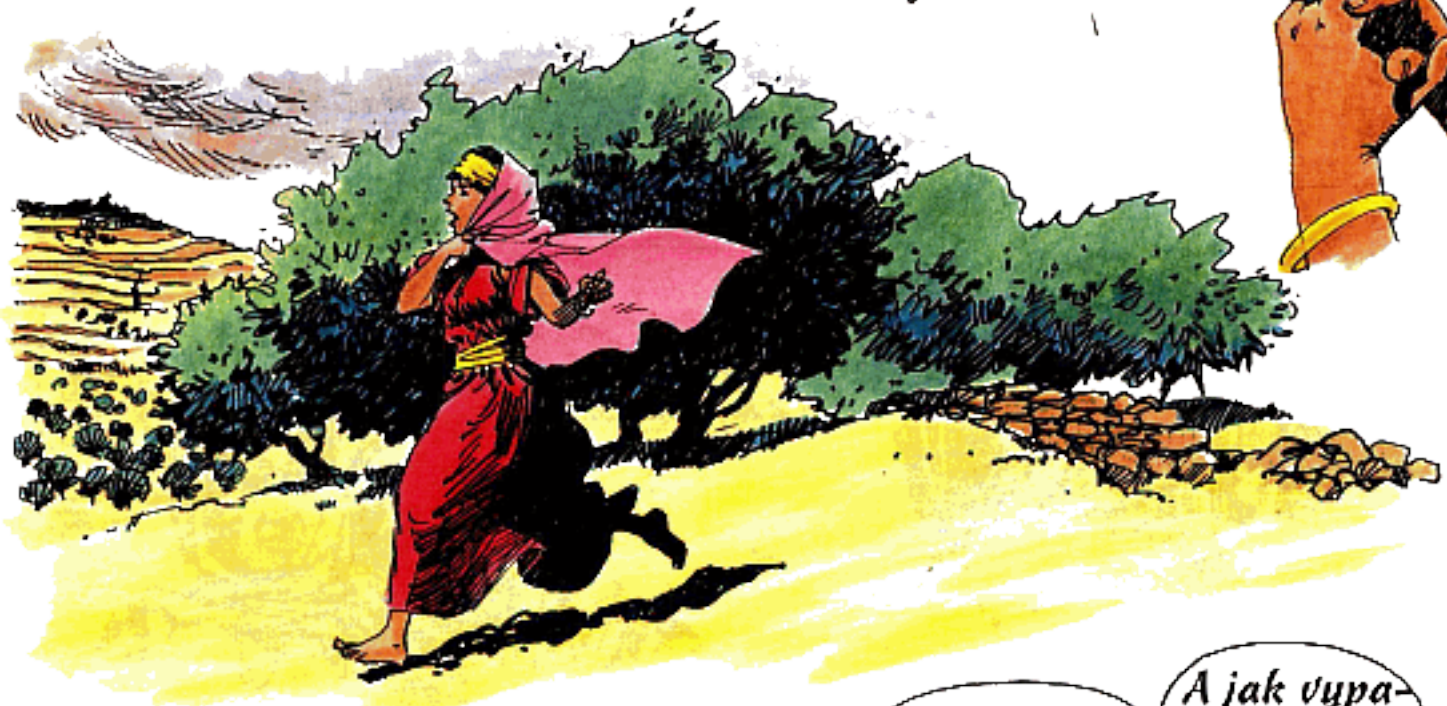

Učíteli!
Mistře!

Nedotýkej
se mne.

Dosud jsem
nevystoupil
k Otcí.

Viděla jsem
Pána. Řekl, že vy-
stupuje k Otcí své-
mu i vašemu

Počkej! Kde
jsi ho viděla?

A jak vypa-
dal? Nezdálo
se ti jenom
něco?

Kdoví, co vi-
děla, chudák
ženská...

Téhož dne se dva z učedníků ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty...

Pořád musím myslet na to, co se stalo. Co jsme udělali špatně?

Všecko se sběhlo tak rychle. Nebyli jsme připraveni.

Není ti, Kleofáši, divné, že se vůbec nebránil?

O čem to spolu rozmlouváte?

Mohu se k vám přidat?

Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam stalo!

Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok...

...mocný slovem i skutkem před Bohem i lidmi,

...jak ho naši velekněží a členové rady vydali,...

...aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho.

A my jsme doufali, že on je ten Vykupitel!

Už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás

ohromily. Byly totiž zrána u hrobu a nenašly jeho tělo; měly vidění andělů, kteří říkali, že je živ!

Jak jste nechápaví! To je pro vás tak těžké uvěřit všemu, co říkali proroci? Mesiáš měl trpět!

A pak... vejít do slávy!

Jak to myslíš ???

Lukáš 24:27-29 ...Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Pisma.

Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat:

Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru.

Emmauzy (řecky Nikopolis) je lokalita v Izraeli (mezi 3. a 7. stol. město), která se nacházela přibližně 30 km západně od Jeruzaléma na hranici mezi Judskými horami a Ajalónským údolím, blízko místa, v němž se cesta vedoucí ze středomořského přístavu Jaffo do Jeruzaléma rozdělovala na severní větev (přes Bejt Choron) a jižní větev (přes Kirjat Je'arim).

Zůstaň! Už je večer. Za chvíli bude tma.

Zůstanu tedy.

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky,...

...lámal a rozdával jim.

Tu se jim otevřely oči a poznali ho

To byl ON!

Honem zpátky!

To byl ON!

Lukáš 24:32-33 Řekli si spolu: "Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otevíral nám Písma?" A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma.

Až to uslyší ostatní, budou mít takovou radost.

Honem, Kleofáši, ať jsme v Jeruzalémě co nejdřív.

Šalóóóm! Je živ!

Víme! Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Simonovi !!!

A nám se ukázal při lámání chleba v Emausích

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim:

Pokoj vám.

Isi to ty, Pane? Nevidíme ducha?

Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl?

Je to Pán

Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já.

Dotkněte se mne a přesvědčte se.

Lukáš 24:40-49 To řekl a ukázal jim ruce a nohy. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?" Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi. Řekl jim: "To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžišově, v Prorocích a Žalmech." Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."

Duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte ne mně. Podívejte se na mé ruce a na mé nohy. Dejte mi něco k jídlu. Věřte!

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel...

Ahoj Tomáši.
Viděli jsme Pána
!!!

Ukázal se
i Kleofášovi.
V Emausích!

Cože?

Co si tu na-
lháváte?

Opravdu
Tomáši. Když
jsi tu nebyl,
ukázal se nám
všem!

Ukázal
se ženám
u hrobu.
Ukázal se
Magdaléně
i Petrovi.

Vám asi
přeskočilo

Sám jsem
ho viděl
umřít.

Jak by
mohl ožít?

Ukázal nám
své rány po hřebec
a své jizvy po
mučení.

NE.
NE.
NE.

Dokud nevidím na jeho ruku stopy
po hřebec a dokud nevloží do nich
svůj prst a svou ruku do rány v jeho
boku, nevěřím.

Byl to právě Tomáš, který kdysi se zaujetím poslouchal, když jim Ježíš vyprávěl o nebeských pokojích v domě svého Otce. Tehdy jim Ježíš řekl:

Jan 14:1-6

"Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte. Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?" Ježíš odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne."

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl...

Pokoj vám.

Tomáši,

pojď sem!

Pohleď na mé ruce. Polož na ně ruce své.

Vlož svůj prst do rány v mém boku.

Nepochybuj a věř!

Můj Pán a můj Bůh.

Že jsi mne viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili

Jan 20:30-31

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Idu lovit
ryby.

My jdem s te-
bou taky.

Té noci
však nic
neulovili

Když začalo svítat,
učedníci nevěděli,

stál Ježiš na břehu, ale
že je to on.

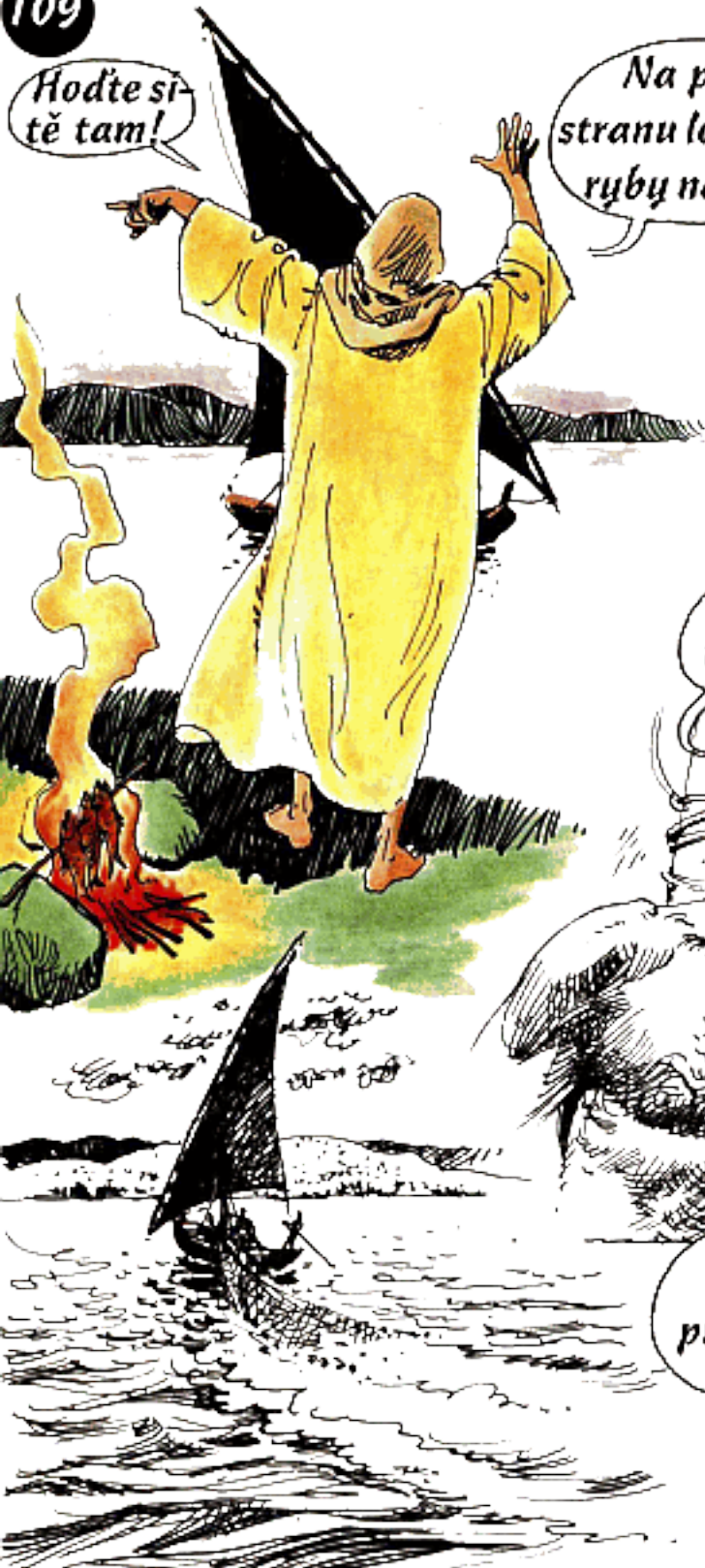
Hej, rybáři!
Nemáte něco
k jídlu?

Nemáme
!!!

Za celou noc
jsme nic neulo-
vili. Ani Ň!

Jan 21:2 Byli spolu Šimon Petr, Tomáš,
jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské,
synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků.

Hodte síť tam!

Na pravou stranu lodi, tam ryby najdete

Co volá?

Prej hodit síť napravo

Třeba tam něco vidí...

Chlapi, zkusíme to znovu. Hodte síť!

Ať se nezacuchá

Měl pravdu.

U noci ani tuk a teď najednou takovejch ryb? No, mazel! To jsem fakt nečekal.

Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

Petře, to je Pán!

O tom, že je to Pán, řekl Petrovi učedník, kterého Ježiš miloval. Byl to učedník, který při poslední večeři ležel vedle Ježiše. Ten, který Petra předběhl, když běželi jako o závod k prázdnému hrobu. Ten, o kterém Petrovi řekl: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, není to, Petře, tvá věc."

Podej mi plášť. Jdu k němu. HNED!

Ryb je spousta. Brzy se najíme

Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!

Ryb je sto-třiapedasát a síť vůbec nikde nerupla. Není to zázrak?

Je to Pán. Vím to jistě. Je to on.

Ano. Není třeba se ho na to ptát. Všichni to víme. Je to jasný!

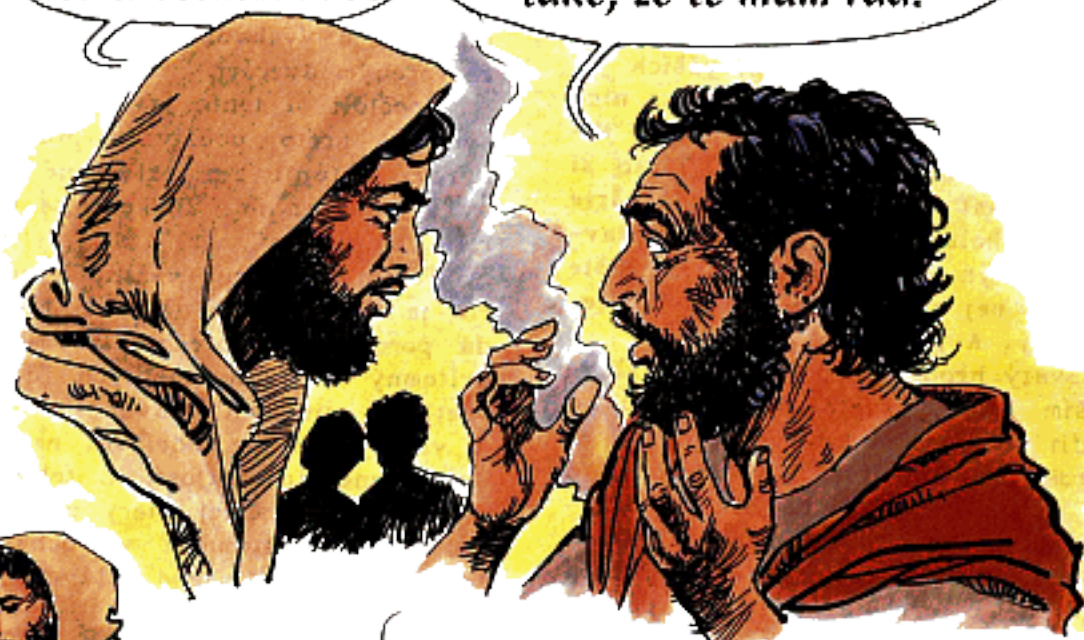
Jan 21:25 Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.

Petře, miluješ mě?

Máš mě rád víc než ti ostatní zde?

Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.

Bud' pastýřem mých ovcí!

Třikrát se Pán Petra zeptal. Třikrát Petr Pána zapřel. Třikrát musel Petr říct, že ho má rád.

Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky!

Matouš 28:16-20 Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali. Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."

Lukáš 24:46-53 Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti." Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí vrátili do Jeruzaléma, byli stále v chrámě a chválili Boha.

